

HOB-33/2011.
(HOB-63/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2011. november 22-én, kedden, 10 óra 08 perckor kezdődően,
a Parlament földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>A bizottság részéről</i>	6
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	6
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	6
<i>Meghívottak részéről</i>	7
<i>Hozzászólók</i>	7
<i>Megjelentek</i>	7
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	8
<i>Kovács József altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása</i>	8
<i>Dr. Hende Csaba előterjesztése</i>	9
<i>Kérdések</i>	10
<i>Dr. Hende Csaba válaszai</i>	11
<i>Kovács József válaszai</i>	11
<i>További kérdések, vélemények</i>	13
<i>Dr. Hende Csaba reflexiója</i>	15
<i>Kovács József reflexiója</i>	16
<i>Az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítéséről, az azokkal kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról, a hadköteles-nyilvántartás vezetése, a gazdasági és anyagi szolgáltatások biztosítása érdekében teljesítendő adatszolgáltatásokról és a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről szóló törvényjavaslat (T/4991. szám) (Általános vita)</i>	17
<i>Dr. Hende Csaba szóbeli előterjesztése</i>	17
<i>A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonytal kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4992. szám) (Általános vita)</i>	19
<i>Dr. Hende Csaba szóbeli előterjesztése</i>	19
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	23
<i>Dr. Hende Csaba válaszai</i>	26
<i>Dr. Dankó István kiegészítése</i>	28

<i>További felvetések, vélemények</i>	29
<i>Dr. Hende Csaba reflexiója</i>	31
<i>Szavazás</i>	34
<i>Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4365. szám) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)</i>	35
<i>A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4998. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)</i>	38
<i>Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli előterjesztése</i>	38
<i>Szavazás</i>	45
<i>Egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvényt módosításokról szóló törvényjavaslat (T/5004. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)</i>	45
<i>Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli előterjesztése</i>	45
<i>Szavazás</i>	50
<i>Egyes törvények alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5001. szám) (Általános vita)</i>	50
<i>Dr. Gáva Krisztián szóbeli előterjesztése</i>	50
<i>Szavazás</i>	51
<i>A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5000. szám) (Általános vita)</i>	51
<i>Bernáth Ildikó szóbeli előterjesztése</i>	52
<i>Szavazás</i>	53

Napirendi javaslat

1. Kovács József altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása

Meghívottak:

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter

Kovács József altábornagy KFH főigazgató-jelölt

2. Az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítéséről, az azokkal kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról, a hadköteles-nyilvántartás vezetése, a gazdasági és anyagi szolgáltatások biztosítása érdekében teljesítendő adatszolgáltatásokról és a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről szóló törvényjavaslat (T/4991. szám)
(Általános vita)

Meghívottak:

Honvédelmi Minisztérium képviselői

3. A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonytal kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4992. szám)
(Általános vita)

Meghívottak:

Honvédelmi Minisztérium képviselői

4. Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4365. szám)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Meghívottak:

Nemzetgazdasági Minisztérium képviselői

Belügyminisztérium képviselői

Honvédelmi Minisztérium képviselői

5. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4998. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

Meghívottak:

Belügyminisztérium képviselői

6. Egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/5004. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

Meghívottak:
Belügyminisztérium képviselői

7. Egyes törvények alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5001. szám)
(Általános vita)

Meghívottak:
Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium képviselői

8. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5000. szám)
(Általános vita)

Meghívottak:
Nemzeti Erőforrás Minisztérium képviselői

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: Dr. Kocsis Máté (Fidesz), a bizottság elnöke

Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke

Bíró Márk (Fidesz)

Farkas Zoltán (Fidesz)

Kulcsár József Ferenc (Fidesz)

Tamás Barnabás (Fidesz)

Tóth Gábor (Fidesz)

Vargha Tamás (Fidesz)

Földi László (KDNP)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Juhász Ferenc (MSZP)

Rubi Gergely (Jobbik)

Korondi Miklós (Jobbik)

Németh Zsolt (Jobbik)

Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Báthly Tamás (KDNP) Csampa Zsoltnak (KDNP)

Iváncsik Imre (MSZP) távozása után Juhász Ferencnek (MSZP)

Borbély Lénárd (Fidesz) Kulcsár József Ferencnek (Fidesz)

Dr. Budai Gyula (Fidesz) Tóth Gábornak (Fidesz)

Kulcsár József Ferenc (Fidesz) távozása után Földi Lászlónak (KDNP)

Dr. Simon Miklós (Fidesz) Tamás Barnabásnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter
Kovács József altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje
Dr. Dankó István helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium)
Bernáth Ildikó fogyatékosügyei miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás
Minisztérium)
Dr. Haág Tibor főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Kucsera Miklós főtitkár (Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek
Országos Szövetsége)

Megjelentek

Dr. Tóth László helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Sulyok János dandártábornok, főigazgató (Közigazgatási és Pénzügyi Hivatal)
Dr. Bodnár Bence osztályvezető (Belügyminisztérium)
Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Bódiné Pajer Mariann főreferens (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Andrácz-Tóth Veronika főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Kása Karolina főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülésén. Külön tisztelettel köszöntöm dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter urat.

Mielőtt rátérünk napirendjeinkre, azok megtárgyalására, elsőként szeretném, hogyha megemlékeznénk elhunyt képviselőtársunkról, dr. Molnár Jánosról, aki Heves megye 6. számú választókerületéből 1994-2002 között, 8 éven át a honvédelmi bizottságban is munkálkodott. Egy egyperces felállást kérnék mindenkitől. *(A jelen lévők egyperces néma felállással adóznak az elhunyt emléke előtt.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Elsőként a határozatképesség megállapítására kerül sor. Tizenöt fő személyesen van jelen, helyettesítési megbízást adott öt fő. Megállapítom, hogy bizottságunk helyettesítésekkel együtt húsz fővel határozatképes.

Tisztelt Bizottság! A bizottsági honlapra a hétfői napon feltett napirendi meghívóhoz képest nincs változás. 1. napirendi javaslatunk Kovács József altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje kinevezés előtti meghallgatása. Tisztelettel köszöntjük altábornagy urat. 2. napirendi javaslatunk az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítéséről, az azokkal kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról, a hadköteles-nyilvántartás vezetése, a gazdasági és anyagi szolgáltatások biztosítása érdekében teljesítendő adatszolgáltatásokról és a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről szóló T/4991. számú törvényjavaslat. A 3. napirendi javaslat a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonytal kapcsolatos módosításáról szóló T/4992. számú törvényjavaslat. A 4. napirendi javaslat Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló T/4365. számú törvényjavaslat. Az 5. a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/4998. számú törvényjavaslat. 6. napirendi javaslat az egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvénymódosításokról szóló T/5004. számú törvényjavaslat. A 7. az egyes törvények alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló T/5001. számú törvényjavaslat, és utolsóként a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló T/5000. számú törvényjavaslat, általános vita.

Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki a napirendi javaslattal egyetért. Kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 17 igen. Ki az, aki nem ért egyet vele? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság a napirendet elfogadta.

Kovács József altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása

Tisztelt Bizottság! Rátérünk 1. napirendi pontunkra. Ismét tisztelettel köszöntöm dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter urat és Kovács József altábornagy urat. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény előírja, hogy a honvédelmi bizottság kinevezés előtt meghallgatja a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói tisztségére jelölt személyt, és alkalmasságáról állást foglal. Miniszter úr jelezte, hogy altábornagy urat a Katonai Felderítő Hivatal főigazgatói posztjára jelöli. Altábornagy úr életrajzát képviselőtársaim a futárpostában és itt a helyszínen is megkapták.

Megadom a szót elsőként miniszter úrnak, főigazgató-jelölt úrnak, ezt követően a képviselői kérdések és vélemények hangoznak el, és ennek végén kerül sor a szavazásra.

Tisztelt miniszter úr, öné a szó, parancsoljon!

Dr. Hende Csaba előterjesztése

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tekintettel az igen zsúfolt napirendre, csak annyi, hogy röviden ajánlanám szíves figyelmükbe Kovács József altábornagy urat, aki 1985 óta hivatásos tisztje a Magyar Honvédségnek, jelenleg az Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnokaként az egyik legmagasabb és legfelelősebb katonai beosztást tölti be, amely beosztásba 2010 júniusában, a kormányváltást követően került.

Mint ismert, jelenleg van a Ház előtt a katonai szolgálat integrációjáról szóló javaslat. Nem szeretném megismételni idő hiányában azokat az érveket, amelyek e lépés megtételére indítják a kormányt. A témánk szempontjából annak van jelentősége, hogy az integráció módja jogi értelemben a KBH beolvadása a Katonai Felderítő Hivatalba, és az így kialakuló egységes szervezetként alakul át vagy alakul meg január 1-jén a katonai nemzetbiztonsági szolgálat a törvénymódosításnak megfelelően.

Az átalakítás levezénylésével altábornagy urat bízom meg, és értelemszerűen a beolvadó szervezetet fogadó szervezet élére, a KFH élére javaslom őt az átmeneti időre is kinevezni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Altábornagy úr, parancsoljon! Öné a szó.

KOVÁCS JÓZSEF altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Önök megkapták az önéletrajzomat, röviden azonban szeretnék egy-két dologra önéletrajzomban kitérni.

1981-ben vonultam be katonának, és 1985-ben végeztem a Kossuth Lajos Katonai Főiskola rakéta- és táborigazgató szakán. Civil szakmám szerint gépészmérnök vagyok, egyébként több mint tíz évig szolgáltam különböző tüzérbeosztásokban, tüzér ütegpáncsnok, tüzérosztály-törzsfőnök, tüzérosztály-parancsnok, ezenkívül elvégeztem a hadtestszintű törzstiszti tanfolyamot, amely egyéves tanfolyam volt. 1994-1996-ban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián összefegyvernemi szakon végeztem, hadműveleti végzettségű tisztté váltam, majd különböző dandárszintű törzsbeosztásokban dolgoztam. Voltam egy gépesített lövész dandár parancsnokhelyettese, megbízott parancsnoka. A későbbiekben vezethettem önálló könnyűlövész-zászlóaljat, majd vezettem az 5. Lövész dandárt, a Magyar Honvédség legnagyobb szárazföldi katonai szervezetét. 2004-ben elvégeztem a vezérkari tanfolyamot, így hadászati képzettségű tisztté váltam, és gyakorlatilag 2009 februárjában kerültem szárazföldi helyettesnek az Összhaderőnemi Parancsnokságra, és 2010 júniusától töltöm ott be a parancsnoki beosztást.

Több, hosszabb-rövidebb idejű tanfolyamot is végeztem, amelyek közül kiemelkedik a római NATO Védelmi Akadémiának a vezető tábornokok és nagykövetek tanfolyama.

A katonai felderítéssel, illetve magával a hírszerzéssel és a katonai titkosszolgálatok tevékenységével természetesen végig folyamatosan kapcsolatban voltam, hiszen teljesítettem külszolgálatot is, ahol hadműveleti területen igen szoros együttműködésben, gyakorlatilag mint egy zászlóalj törzsfőnökeként, majd zászlóalj parancsnokaként az én alárendeltségemben dolgozott mind a Katonai Felderítő Hivatal, mind a Katonai Biztonsági Hivatal munkatársa.

Ezen kívül összhaderőnemi parancsnokként a jelen pillanatban mintegy ezerfős csapatunknak - akik három kontinensen, tizenhárom országban ezer fővel teljesítenek szolgálatot tizenhét különböző alegységszintű csapatban - az állományilletékes parancsnoka vagyok, és gyakorlatilag az ő munkájuk kapcsán rendkívül szoros napi együttműködésben voltam mind a Katonai Felderítő Hivatal, mind a Katonai Biztonsági Hivatal munkatársaival.

Ugyanakkor a képzések, felkészítések során és a gyakorlati élet során is nagyon sok információt és tapasztalatot szereztem a katonai titkosszolgálatok munkájával kapcsolatban, és gyakorlatilag az összhaderőnemi parancsnokság parancsnokaként mintegy megrendelője voltam az ő információszerzésüknek.

Röviden ennyit szerettem volna, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, altábornagy úr. Hallva az eddigi életpályáját, azt gondoljuk, hogy a jelölés egy alkalmas személyről szól, és el fogja tudni látni a feladatot.

Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy kívánnak-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Juhász Ferenc képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

Kérdések

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Tábormok Úr! Mindenekelőtt miniszter úrtól szeretnék kérdezni. Milyen elvárásokat fogalmazott meg Kovács tábornok úrral kapcsolatban mint leendő vezetője a katonai nemzetbiztonsági szolgálatoknak? Mi lesz a sorsa az egy éve kinevezett két főigazgató úrnak?

Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy vannak-e még kérdések. *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre alelnök úr, parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is kérdést szeretnék föltenni. Most azt nem akarom érinteni, hiszen nem tárgya az előterjesztésnek, hogy milyen megfontolások alapján ellenezzük ennek az új szervezetnek a létrehozását, hiszen ettől függetlenül ez létre fog jönni. Én azt szeretném elsőként megkérdezni, hogy hogyan üresedett meg az a vezetői poszt, amire most a tábornok urat jelöli, merthogy erről nem esett szó eddig. Gondolom, hogy ez viszont a tárgyhoz tartozik, hogy tudjuk, hogy miért van lehetőség arra, hogy most tábornok úr ebbe a beosztásba kerüljön, bár tudom, hogy a hosszabb távú terv nyilván az, hogy a létrejövő új, összevont, egységes nemzetbiztonsági szolgálat vezetője legyen, de a mostani döntés nem erről szól, hanem arról, hogy a Felderítő Hivatal főigazgatója legyen. Tehát a Felderítő Hivatal korábbi vagy jelenlegi vezetőjével kapcsolatban szeretnék érdeklődni, hogy megszűnt-e az ő beosztása, munkaviszonya, és milyen módon, merthogy erről nem tudunk semmit. Engem ez meglepett.

A másik kérdésem pedig már a tábornok úr kinevezésével kapcsolatos, hogy milyen szakmai megfontolások alapján esett a miniszter úr választása a vitathatatlanul kitűnő parancsnok, eddig is kiváló teljesítményt nyújtó tábornok úrra. A miniszter úr bevezetőjében nem történt utalás rá, a tábornok úr bevezetőjében történt arra utalás, hogy eddig a parancsnoki munkája során milyen találkozási pontjai voltak, milyen módon állt kapcsolatban, milyen módon volt megrendelője és állományilletékes parancsnoka e területen dolgozó szakembereknek. Azért is teszem fel ezt a kérdést, mert úgy gondolom, hogy egy ilyen újonnan létrejövő szervezetben a speciális, kifejezetten a két, majdan irányítandó szakmai területre vonatkozó komoly vezetői tapasztalatra és felkészültségre is szükség van. Hogyan látja miniszter úr ennek a teljesíthetőségét a tábornok úr részéről?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e még kérdés. *(Jelzésre:)* Korondi Miklós képviselő úr, parancsoljon!

KORONDI MIKLÓS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Altábornagy Úr! Én csak egyet szeretnék kérdezni, hisz ez egy új feladatkört fog jelenteni az eddigiekhez képest, és az önéletrajza valóban szakmai előmenetelt mutató és megfelelő önéletrajz ehhez a feladatellátáshoz, de ez merőben más feladatot fog jelenteni önnek, mint az eddigiekben. Azt szeretném kérdezni, milyen módszerekkel kívánja ezt az új szervezetet majdan vezetni.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Dorosz Dávid képviselő úr, parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a bemutatkozást, illetve a miniszter úr felvezetését. Én, amit már itt képviselőtársam feszegetett, azt szeretném megkérdezni altábornagy úrtól, hogy az első néhány hónapban a most sorra kerülő összevonásból adódóan milyen konkrét feladatok fognak adódni, és ami szerintem itt a legkényesebb kérdés, hogy a mostani összevonás által szóba került kétszáz fős vagy kétszáz főre tervezett létszámleépítés milyen formában, hogyan fog végbemenni, illetve hogy látja, a jelenlegi rendszerben a szervezeti egységek átszervezése hogy fog lezajlani, illetve ezeknél esetleges vezetőszerkeztésre lehet-e számítani, illetve ezeknek a lefolytatására, és hogy ezek milyen időben, a következő 2-3 hónapban, fél évben, egy évben, milyen időzítéssel fognak megtörténni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, hogy van-e még kérdés a képviselő urak részéről. *(Nincs jelzés.)* Válaszadásra megadom a szót miniszter úrnak. Parancsoljon!

Dr. Hende Csaba válaszai

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Juhász és Iváncsik képviselő urak kérdései részben átfedték egymást, úgyhogy megpróbálok egyben válaszolni.

Az első kérdés, hogy mi lesz a sorsa a KFH két jelenlegi vezetőjének. December 1-jével szolgálati nyugállományba vonulnak.

Milyen megfontolások, illetve milyen elvárások szóltak Kovács József altábornagy úr mellett? Nos, az ő egész eddigi életútja, az a katonai vezetői képesség, amelyet számos poszton mutatott. A katonai szervezet nevében is benne van, hogy katonai nemzetbiztonsági szolgálat, ennek az élére egy tapasztalt parancsnokra van szükség, az ő személyében találtuk meg ezt a kifogástalan előélettel és képzettséggel rendelkező katonai vezetőt.

Miután itt két meglehetősen speciális és egymásból is sok tekintetben különböző szakértelmet kívánó terület egyesítése történik meg, értelemszerűen nagyon nehéz lenne olyan vezetőt találni a szervezet élére, amely mind a két területnek a szakembere. Valójában a helyetteseknek, akik az egyes szolgálati ágakat vezetik, kell ezzel a speciális szaktudással is rendelkezniük. A hivatal, a szolgálat főigazgatójától elsősorban azt várom, és ez a válasz a „mik az elvárások” kérdésre, hogy határozottan, követelményt támasztóan, úgy vezesse az új szolgálatot, ahogy az eddig parancsnoksága alatt álló többi katonai szervezetet is kifogástalanul vezette.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Altábornagy úr, parancsoljon!

Kovács József válaszai

KOVÁCS JÓZSEF altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Köszönöm, elnök úr. Korondi és Dorosz képviselő úrnak, ha megengedik, összevontan szeretnék válaszolni, hiszen a kérdések összekapcsolódnak.

A konkrét feladatokat illetően november 15-ével, illetve december 1-jével a Katonai Biztonsági Hivatal és a Katonai Felderítő Hivatal már gyakorlatilag megkapta és miniszter úr jóváhagyta az új állománytábláját. Ezt a jelenleg vezető pozícióban lévő főigazgató urak készítették el. Ez a kettő állománytábla már úgy készült el, hogy gyakorlatilag lehetővé teszi a katonai nemzetbiztonsági szolgálat, tehát az összevont katonai titkosszolgálatok állománytáblájának elkészítését.

A két főigazgató úr több alkalommal megbeszélte ezeket a kérdéseket, és egy kidolgozó munkacsoport mindkét hivatal részéről részt vett ebben a kidolgozásban. Én úgy gondolom, hogy a vezetésirányítás és mindenféle szakmai szempont szerint igen korrekt módon mind a két szolgálati ág, mind a katonai hírszerzés, mind a katonai elhárítás szakmai érdekeit messzemenően figyelembe vevő állománytábla készült el.

A feladatrendszer pontosítása is végrehajtásra került, és ehhez képest előkészítés alatt áll gyakorlatilag a szervezeti és működési szabályzat és természetesen az összevont katonai titkosszolgálat műveletimunka-szabályzata is, tehát ilyen mélységig tartanak előrehaladott állapotban ezek a tevékenységek.

Én úgy gondolom, hogy a módszerek, amelyekkel vezetni kívánom, ez először is a törvényesség minden szempontok szerinti biztosítása, a katonai vezetőként megfelelő szakmai alázattal való hozzáállás. Tehát ez azt jelenti, hogy a szakmai helyettesek, a szakmai igazgatók véleményét a döntéshozatali eljárásokban maximálisan igénybe kívánom venni, és támaszkodni kívánok rájuk. Ugyanakkor természetesen a tisztességes munkavégzés és az eddig végzett, mindkét hivatalban végzett szakmai munka színvonalának emelése, de minimálisan az átszervezés időszakában ennek a szakmai munka színvonalának a megtartása a fő célunk.

A párhuzamos szakterületek összevonása nem vonatkozik természetesen az elhárítási és hírszerzési területre. A párhuzamos területek összevonása csak a személyügyi, humán, gazdálkodási és más egyéb, műszaki támogatói területeken történik meg.

A létszámcsökkentéssel kapcsolatosan egyébként utalnék arra, hogy mivel a két főigazgató úr készítette el az állománytáblát, ők is készítették elő a létszámcsökkenést, és kellő körültekintéssel végezték. A kiváló állomány, tehát a Katonai Felderítő Hivaltól is kiváló állomány egyrészt csapatokhoz kerül, hiszen az elmúlt években a Katonai Felderítő Hivatal kezelte és gondozta a harcászati hírszerzés területét. Ennek oka elsősorban az volt, hogy csapattagozatban ez a képesség rendkívüli mértékben lecsökkent. Ennek a helyreállítása a vezető szervek létrehozásával, így a honvéd vezérkar felderítő csoportfőnökség létrehozásával történik, ahol számos, Katonai Felderítő Hivaltól kiváló személy talált beosztást. Az Összhaderőnemi Parancsnokság felderítő főnökségének a megerősítése, ahol szintén találnak beosztást, illetve azok a speciális felderítő szervek, amelyek jelenleg a Magyar Honvédség kötelékében találhatóak meg, mint a felderítő zászlóalj, ennek a csapatfelderítői, illetve az elektronikai felderítő része, valamint a különleges műveleti zászlóalj ezzel a területi felderítéssel foglalkozó része kerül megerősítésre.

Ugyanakkor én azt tapasztaltam az eddigi átadás-átvétel során, hogy mindenkinek a személyes sorsát maximálisan figyelembe vették. Ez azt is jelenti, hogy a Katonai Felderítő Hivatalnál is van egy korosabb olyan korosztály - ők jóval 50 év fölött vannak -, akik, mondjuk ki őszintén, most utolsó lehetőségként látják, hogy tisztességes körülmények között szolgálati nyugállományba tudnak vonulni, és élnek ezzel a lehetőséggel. Ők nyilvánvalóan elengedésre kerülnek. Ugyanakkor úgy látom, hogy a Katonai Felderítő Hivatal jelenlegi főigazgatója kifejezetten a szakmai kérdésekre helyezte a hangsúlyt a létszámleépítéssel kapcsolatosan, tehát a szakembergárda megőrzése volt a fő cél, és természetesen az átadás-átvétel során lefolytatott személyi beszélgetések kapcsán én is erre helyeztem és helyezem a fő hangsúlyt.

Természetesen a vezetői helyek és különböző szervezeti elemek számának csökkenésével jár majd együtt az összevonás, azonban hangsúlyozom, ez nem érinti a szakmai igazgatóságok tevékenységét. Tehát az ő különállásuk, a hírszerzés, elhárító rész különállása a főigazgató és a főigazgató iroda, valamint a főigazgató tevékenységét támogató szervezetek létrehozásával, a két szolgálati ágat támogató logisztikai és humán szervezetek létrehozásával gyakorlatilag hasonlóan fog tudni működni, mint ahogy eddig működött.

Ugyanakkor a struktúra kialakításában természetesen - katonai titkosszolgálatokról lévén szó - már a Katonai Felderítő Hivatal jelenlegi állománytáblájában is látható, hogy az információnál csak az adott szintre való tartozását tartották rendkívül fontosnak, tehát a szolgálati beosztások meghatározásánál is ez egy elsődleges szempont volt.

Ugyanakkor ebben a 217 fős csökkentésben sajnálatos módon vannak jelenlegi üres, fel nem töltött beosztások, amelyek azt bizonyítják, hogy az elmúlt időszakban nem mindenhol sikerült az utánpótlást biztosítani bizonyos területekre. Ezzel kapcsolatosan az összevonás egyik stratégiai kérdése lesz a katonai nemzetbiztonsági szolgálat oktatási-képzési rendszerének a megújítása és felújítása, tekintettel arra, hogy még 1996-ban, az akkori akadémián az úgynevezett D-tagozatos képzés, ami kifejezetten a Katonai Felderítő Hivatal és a Katonai Biztonsági Hivatal képzését szolgálta, megszűnt. Ebben az évben már történtek erőfeszítések erre, ezért elindult egy tízfős osztály újra, azonban mind a katonai titkosszolgálat iskolarendszerű képzését, mind a tanfolyamrendszerű képzését át kell alakítani. Természetesen az összevonásnak ez is az egyik fő feladata és célja.

Ugyanakkor miniszter úr teljes egészében nyilvánvalóvá tette, és számomra feladatul szabta, hogy az új szervezetnek pártsemleges és politikamentes szervezatként kell működnie, és csak és kizárólag a törvényesség alapján állva és onnan tevékenykedve hajthatja végre az információszerzési, információgyűjtési feladatát.

Ami számomra még nagyon lényeges, hogy a hazai, tehát a belföldi együttműködések, amelyek eddig korrekt módon zajlottak a Katonai Felderítő Hivatal esetében, kiteljesednek, illetve a NATO- és EU-országok felé a partnerszolgálati együttműködés és a szövetségi titkosszolgálati együttműködés szintje továbbra is megmaradjon ezen a szinten, hiszen gyakorlatilag egy kis ország kis katonai titkosszolgálatáról van szó, rendkívül fontos a szövetséges partnerszolgálati együttműködés, az azzal járó előnyökből történő profitálás.

Én úgy gondolom, hogy nagy kihívás ez a jelenlegi feladat, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgatói beosztásának átadás-átvétele, amely egyébként rendben zajlik, illetve amennyiben a bizalmat megkapom, akkor az összevont katonai nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatói beosztás ellátása is.

Én úgy gondolom, hogy egyfajta egyensúlyteremtést kell majd végrehajtani a nyilvánosság és a munka jellegéből adódó titkosság között, és úgy gondolom, hogy a fúziót követően további leépítés nem lesz aktuális, inkább a minőségi munkára kell majd a hangsúlyt fektetni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, altábornagy úr. A következő körös kérdések és hozzászólások jönnek. *(Jelzésre:)* Elsőként Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon!

További kérdések, vélemények

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úrhoz lenne kérdésem. Már altábornagy úr a hozzászólása végén mondta, hogy amennyiben megkapja a bizalmat, és az új közös szervezet vezetője lehet, szerintem altábornagy úrnak is érdekes lehet miniszter úr válasza abban a tekintetben, hogy az egy évvel ezelőtt kinevezett két főigazgató, ha jól értem, el lesz küldve, el lesz engedve most nyugdíjba, csak hogy mire

számíthat egy vezető, akit az önök által nagyon megtisztelő feladatra felkérnek. Tehát ha jól értem, miniszter úr, ez a két országos vezető el lesz engedve nyugdíjba. *(Dr. Hende Csaba: Nem.)* Nem lesz elengedve nyugdíjba. Akkor rosszul értettem, amit mondott. Nem nyugdíjba fognak kerülni. Bár ha igen, akkor azt mindenki érti, hogy ha a jelenlegi szabályok szerint mennek el, akkor nyilvánvalóan szolgálati járadékra lesznek jogosultak, és ha esetleg nem mennek vissza önkéntes tartalékosnak a honvédséghez, ami viszonylag vicces lenne, akkor csökkentve lesz ez a jövedelmük.

Miután ezen a bizottságon hosszan beszélünk arról, de a kormány nem támogatta, hogy legalább azokra, akik most elmennek, a 98 százalékos különadó ne vonatkozzon, ha jól értem, akkor ezzel a 98 százalékos különadóval is honorálva lesz az ő pályafutásuk lezárása. De ha rosszul értem, és nem nyugdíjba fognak elmenni, akkor nyilvánvalóan az előbb valamit félreértettünk. De az is elég érdekes, hogy míg az előző ciklusban az ilyen esetekben, átszervezés esetében a nyugdíjba engedett kollégák magának a rendvédelem szétverésének és a költségvetés fölborításának az eszközei voltak, és minden rossznak az okozója, mint azt tudjuk, most ez azért megszélidült, és természetesen a mostani leépítés esetén az egy tisztességes eljárás, hogy a fölöslegessé vált kollégákat más, az utolsó pillanatban is a benyújtott törvény, sőt az elfogadott törvény ismeretében is még önök nyugdíjba engedik.

Én továbbra is az előbbi mellett érvelnék, hogy igenis tisztességes ezeket az embereket ilyen esetben nyugdíjba engedni, csak nem kellene akkor kettős beszédet alkalmazni.

Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés még vagy hozzászólás. *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre alelnök úr, parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen miniszter úr válaszait.

Az a mély meggyőződés - személyes tapasztalatból is, hiszen volt szerencsém öt évig szorosan együttműködni, együtt dolgozni tábornok úrral -, hogy kitűnően felkészült, az egész életpályája, a parancsnoki teljesítménye, emberi magatartása, az, ahogyan ön megjelenítheti személyében is ezt a hivatást, amit honvédnek nevezünk, csakis a legelismertebb, legmagasabb rendű szavakkal illelhető. Azt hiszem, hogy jó, hogy sok ilyen ember dolgozik a honvédségnél, ilyen magas rangú vezetők, mint tábornok úr, és ő közülük is kiemelkedő személyiség. Ha még személyes érzelmeket is belekeverhetek, akkor az, ahogyan kezdte a pályáját Cegléden, én annál az egységnél teljesítettem a sorkatonai szolgálatomat, úgyhogy ez külön bizsergeti a szívemet, ahogy olvasom az anyagban. A Honvédelmi Minisztérium egyik vezetőjeként pedig azt láthattam, hogy minden beosztásban felelősségteljes, kiváló szolgálatot teljesített.

Ezért bizonyos az, hogy - hadd fogalmazzak így - ökumenikus bizalomra méltó az a teljesítmény, amit eddig nyújtott, és nem is csodálkozom, hogy miniszter úr magas rangú vezetőként eddig is bízott benne, és úgy látszik, hogy a jövőben is új feladattal akarja őt ellátni.

Az én kérdésem amiatt fogalmazódott meg, mert az a meggyőződés, hogy egy ilyen újonnan létrejövő szervezetet vezetni, bár a miniszter úr válasza logikus ebben a tekintetben, és tulajdonképpen még tolerálható is a szememben, hogy nehéz volna egy olyan szakmai vezetőt találni a feladatra, aki egyformán jártas mindkét, egymástól azért jelentősen különböző nemzetbiztonsági területen. Ezért lehet, hogy egy kompromisszumos megoldásként elfogadható az, ahogyan a miniszter úr gondolkodik, hogy egy olyan, egyébként kiválóan felkészült katonai vezetőre bízva a létrejövő új szervezet irányítását, amelyben majd kiemelkedő szerepe lehet szakmai ügyekben a helyetteseknek.

Éppen ezért természetesen azt is nagy figyelemmel szeretnénk kísérni, hogy kik lesznek a helyettesek, hogyan megy majd az együttműködés, és az újonnan fölálló szervezetben sikerül-e azt az egyébként teljesen jogos célkitűzést megvalósítani, amit miniszter úr is, tábornok úr is megfogalmaztak, hogy ez zökkenőmentes legyen, hogy ne járjon együtt képességcsökkenéssel, hogy a szakmai munka színvonala a korábbihoz hasonló, méltó vagy azt meghaladó legyen. Ha igazán komoly célt akarunk megfogalmazni, akkor azt tűzhetjük ki, hogy azt meghaladó legyen. Ehhez persze természetesen megfelelő személyi állomány mellett anyagi javak is kellenek, tehát megfelelő olyan költségvetési ellátmány, amiből meg is lehet oldani ezeket a feladatokat.

Tehát ha én bármilyen aggodalmat, elérendő célt vagy figyelemfölvívást szeretnék itt ezen a bizottsági ülésen megfogalmazni, akkor az az, hogy nagyon szoros, nagyon komoly munkára lesz szükség ahhoz, hogy ezek a célok maradéktalanul megvalósulhassanak, és én abban bízom, hogy tábornok úr meg fog birkózni az eddigi tapasztalati fölkészültsége alapján ezzel a rendkívül nehéz feladattal.

Magam a szavazásnál nem a személyi bizalmatlanság miatt - és ezért is igyekeztem méltatni a tábornok úr eddigi életpályáját - fogok tartózkodni, hanem mindenekelőtt amiatt, mert magával az egész szervezet létrehozásával sem értek sem személy szerint, sem a frakciónk nem ért ezzel egyet. Ez az egyik elem. A másik elem pedig ez a szakmai megfontolás, amiről beszéltem, hogy szerintem szerencsésebb lenne egy olyan első számú vezető a szervezet élén, akinek mégiscsak van valamilyen tanulmányi vagy több évre visszatekintő vezetői múltja, tapasztalata, konkrétan nemzetbiztonsági szervezet magas rangú vezetőjeként. Én ezt hiányolom. Abban bízom, hogy tábornok úr a következő hónapokban, években ezt gyorsan meg fogja szerezni, és ha van lehetőség arra, hogy ezzel kapcsolatos tanulmányokat is folytasson, akkor én ezt is javasolnám, hogy gondolkodjanak ebben, miniszter úr.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Válaszadásra, reagálásra megadom a szót elsőként miniszter úrnak. Parancsoljon!

Dr. Hende Csaba reflexiója

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Elnézést, hogy udvariatlan voltam, de félreértésben voltunk. Én a KFH két vezetőjéről beszéltem, akik szolgálati nyugállományba mennek, a KBH vezetője, Domján László vezérőrnagy úr a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokságának élére kerül, tehát ebben az értelemben helyet cserél Kovács tábornok úrral.

Nem járadékra, ahogy ön fogalmazott, hanem szolgálati járandóságra jogosultak a korhatár előtti volt szolgálati nyugdíjasok, azonban az ön által is fölemlített 98 százalékos különadó nem érinti mindazokat, akiknek jövőre jár le a felmentési idejük, tehát efelől nem kell aggódnia.

Köszönöm Iváncsik képviselő úrnak a tábornok urat méltató szavait, én is úgy gondolom, hogy egy mindnyájunk, az egész nemzet bizalmára érdemes, kiemelkedő képességű honvéd tábornokot állítunk az új katonai nemzetbiztonsági szolgálat élére. Valóban, megfelelő költségvetés is kell a munkához, ezért már most, elébe vágva a következő napirendi pontoknak, biztatom önöket, hogy a Honvédelmi Minisztérium költségvetését közösen és körömszakadtáig védjük meg.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem altábornagy urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. Parancsoljon, altábornagy úr!

Kovács József reflexiója

KOVÁCS JÓZSEF altábornagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Ami a képzettséget illeti, én az iskolákat pontosan felsoroltam. Ezek az iskolák tematikájukban nagyon pontosan és egyértelműen tartalmazzák a katonai nemzetbiztonsággal, a biztonságpolitikával, védelempolitikával és az összes szegmensével kapcsolatos kérdéskört. Természetesen az elmúlt évtizedekben is azok a fajta képzések, amelyek zajlottak, gyakorlatilag a munkatársak képzését célozták, tehát speciális - hírszerző tiszti és elhárító tiszti - képzések voltak, amelyek rövidebb, három-, hathónapos maximum egyéves képzések voltak, még a D-tagozati képzésen belül is az úgynevezett képzés csak egyéves volt. Én nem kívánok természetesen ilyen tanfolyamot elvégezni, nekem nem kell operatív munkát végezni, nem ez a feladatom, nekem vezetni és irányítani kell ezt a szervezetet, úgy, ahogy az előzőekben elmondtam, gyakorlatilag a helyettesek és a szakmai igazgatók véleményére támaszkodva, akik viszont nyilvánvalóan akkor, amikor kezdték a szakmai pályafutásukat, ezeket az iskolákat elvégezték.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. *(Jelzésre:)* Juhász Ferenc képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Altábornagy Úr! Csatlakozom Iváncsik alelnök úr méltató szavaihoz, és csak azért nem folytatom, mert nem szeretnék egyfajta Pizkos Fred-effektussal önnek ártani. Éppen ezért maradjunk annyiban, hogy az szóról szóra úgy van, amit Iváncsik úr mond az én álláspontom szerint is. Olyan katonai karriert mutat föl, ami példa egyébként a Magyar Honvédség valamennyi katonája számára, és ez mindenféleképpen elismerésre méltó.

Én szándékkal nem tettem föl ilyen lojalitáspróbát jelentő kérdéseket, hogy tudja-e, hogy ön hova megy, finanszírozás, működés, vezetés tekintetében, mert hiszen adott esetben ott nagyon sok kényes kérdés van. Inkább csak arra szeretném fölhívni a figyelmét, és azért kértem szót, mert én nagyon azt mondanám arra a vágyára, hogy ön fogja vezetni és irányítani és ezt a szervezetet, hogy ámen. Az elmúlt időszak tapasztalatai nem föltétlenül jelentették ezt, legalábbis ismereteink szerint, éppen ezért az már egy nagyon jó dolog, hogyha a kinevezett vezető vezeti a szervezetet. Éppen ezért ehhez már sok erőt szeretnék kívánni, illetőleg a minisztertől azt a bizalmat kívánom önnek, ami ezen feladat ellátásához szükséges.

Ugyanakkor szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy egy olyan szervezet élére kerül, ami - éppen miniszter úr is utalt a következő napirendi pontokra - a honvédség keretein belül alulfinanszírozott, iszonyatosan nagy problémák előtt áll. Maga az összevonás, összeköltözés, a szervezeti egységek összefésülése is óriási nagy erőforrást kíván, és ezt majd a reménybeli ingatlanbiznisz sem fogja pótolni. Éppen ezért, mivel a Magyar Honvédség egyik nagyon fontos arca, jelképe, szimbóluma a partnerek irányába a Katonai Felderítő Hivatal, illetőleg a KBH bizonyos tevékenysége, itt most a külföldi misszióról nem beszélek, mert az a kirakat, de azt gondolom, hogy azután az első találkozási pont ez a hivatal. Ennek a megőrzésére, ennek a tekintélyének a fenntartására, az együttműködés biztosítására nagyon sok sikert kívánunk, ugyanakkor szeretném én is hangsúlyozni, és én magam is csatlakozni alelnök úr azon álláspontjához, hogy ezzel együtt is maga a mód, ahogy ez történik, számunkra nem elfogadható, éppen ezért a szavazáson magam is tartózkodni fogok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Csampa Zsolt alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, alelnök úr!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Altábornagy Úr! Én megmondom őszintén, azt hittem, hogy az ellenzék részéről nem egy tartózkodó, hanem egy igen szavazatot fog kapni a tábornok úr, mert annyi pozitívumot hallottunk, hogy részükről is a bizalom megvan. Ezért szeretném ösztönözni ellenzéki képviselőtársaimat, hogy most nem a szolgálatról szavazunk, arról tesszük majd a jövő héten a plenáris ülésen, hanem most egy személyi alkalmasságáról szavazunk, és úgy gondolom és a Fidesz-frakció nevében is mondhatom azt, hogy altábornagy urat mind a szervezet vezetésére, mind az irányítására maximálisan alkalmasnak tartjuk.

Úgy gondolom, és ezt kicsit személyes véleményként is megfogalmazhatom, hogy én a személyében egy kiváló katonát ismertem meg, hisz dolgoztunk együtt egy pár évvel ezelőtt. Én röviden csak annyit szeretnék altábornagy úrnak kívánni, hogy katonaszerencsét, és bízom benne, hogy a szervezete hatékony lesz. Úgy gondolom, hogy a napi gondokat a csapatoknál is teljesítette és megoldotta, ennél a szervezetnél is meg fogja oldani adott esetben ezeket a gondokat, problémákat, amiket itt fölvetettek a képviselőtársaim.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e még kérdés, hozzászólás. *(Nincs jelzés.)* Kérdezem a miniszter urat, hogy kíván-e reagálni. Altábornagy úr? *(Nincs jelentkezés.)* Köszönöm.

Amennyiben nincs több hozzászólás, szavazunk. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja Kovács József altábornagy úrnak a Katonai Felderítő Hivatal főigazgatójává történő kinevezését. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 17 igen. Ki az, aki ellenzi? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága támogatta főigazgatói kinevezését.

Tisztelt Altábornagy Úr! Gratulálok önnek magam és a bizottság nevében is, és a beosztása ellátásához sok sikert és jó egészséget kívánunk önnek. *(Kovács József: Köszönöm szépen, elnök úr.)* Köszönjük szépen, hogy jelen volt.

Az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítéséről, az azokkal kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról, a hadköteles-nyilvántartás vezetése, a gazdasági és anyagi szolgáltatások biztosítása érdekében teljesítendő adatszolgáltatásokról és a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről szóló törvényjavaslat (T/4991. szám) (Általános vita)

Tisztelt Bizottság! Áttérünk következő napirendi pontunkra, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítéséről, az azokkal kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról, a hadköteles-nyilvántartás vezetése, a gazdasági és anyagi szolgáltatások biztosítása érdekében teljesítendő adatszolgáltatásokról és a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről szóló T/4991. számú törvényjavaslat általános vitája.

Tisztelettel köszöntöm továbbra is miniszter úr mellett Dankó István helyettes államtitkár urat a Honvédelmi Minisztérium részéről. Felkérem miniszter urat, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslatot, ezt követően a bizottság a szokásos rendjében kérdéseket, hozzászólásokat tesz hozzá. Parancsoljon, miniszter úr!

Dr. Hende Csaba szóbeli előterjesztése

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az elmúlt másfél esztendő tele volt munkával és alapvető új irányok kijelölésével a honvédelmi kormányzatban. Talán elég, ha utalok az önkéntes tartalékos rendszer

felállítására, a Nemzeti Közszerületi Egyetem törvénnyel való létrehozására vagy éppen a Honvédkórház hadrendbe emelésére, tehát sok-sok olyan érdemi katonai képességeket növelő lépést tettünk, amelyek hitem szerint erősítették a honvédelem ügyét.

Nyilván meg kell emlékezni azokról a technikai korszerűsítésekről, azokról a haditechnikai eszközökről, amelyekhez részben finn, részben amerikai barátaink révén jutottunk.

Ebben a folyamatban nagy szerepe és jelentősége van a jogi szabályozás megújításának is, hiszen ezeknek az alapvető jogi változásoknak, beleértve az új életpályamodell bevezetését is, amely a közszolgálati életpályák rendszerébe helyezi el a katonák karriermodelljét, a csúcán vagy inkább az alapjaként ott áll és szolgál az új alaptörvény, amelynek kidolgozásában a Honvédelmi Minisztérium jogi szakemberei helyettes államtitkár úrral az élen igen nagy és kiváló szerepet játszottak. Megjegyzem, hogy az alaptörvény vitája során sem a Parlamentben, sem annak falain kívül érdemi kifogás, súlyos kritika a honvédelmi részeket - beleértve a rendkívüli jogrend, kivételes jogrend kérdéseit is - lényegében nem érte.

Ez volt a jogalkotási teljesítménynek az első kiemelkedő csúcspontja. Ezt követően haladéktalanul hozzáálltunk az új honvédelmi törvény kidolgozásához, amely, szakítva a korábbi hagyományokkal, igen rövid, mindössze 88 szakaszból álló sarkalatos törvényként került elfogadásra még a tavaszi ülészakon.

Világos volt, hogy a honvédelmi törvényből kikerülő szabályok egy további törvény megalkotását teszik szükségessé. Ez a törvényjavaslat fekszik most előttünk. Rendkívül fontos jogokat és kötelezettségeket szabályozó törvényről van szó, amely azonban alapvetően a nyilvántartásokkal és ha úgy tetszik, formaságokkal vagy jogi részletkérdésekkel foglalkozó törvényjavaslat.

A javaslat önök előtt fekszik. Első részében a katonai igazgatásról, második részében a katonai szolgálati kötelezettség járulékos kötelezettségeiről, harmadik részében a honvédelmi ágazatban használt igazolványokkal kapcsolatos adatkezelésről, negyedik részében pedig a gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettségekről, ötödik részében a katonai szolgálatra való egészségügyi alkalmasság megállapításáról, hatodik részében pedig a záró rendelkezésekről szól.

A törvényjavaslat rendkívül magas színvonalú, hasonlóan egyébként az alaptörvényhez nyújtott bedolgozásunkhoz és az elfogadott honvédelmi törvényhez is. Rendkívül megnyugtató volt számomra ez év folyamán, hogy a tárca szakértői által kidolgozott javaslatokat, ha érte is politikai okból érthető módon is nyilvánvaló természetességgel kritika, a szakmai minőséget azonban, a jogszabályi tervezeteink koherenciáját, színvonalát tekintve - és ez tükröződik a benyújtott módosító javaslatokban is, azok számában és irányában - nem érte kritika. Ez igen megnyugtató számomra, mert ez visszatükrözi azt a magas színvonalú szakmai munkát, amit ezúton itt a bizottság előtt is szeretnék helyettes államtitkár úrnak és valamennyi munkatársának szívből megköszönni.

Nem akarván szaporítani a szót, mert nagyon sok napirendi pont van még hátra, engedjék meg, hogy megköszönjem a figyelmet, és ha tudok, akkor majd a kérdéseikre válaszolok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Bizottsági kérdések, hozzászólások következnek. *(Jelzésre:)* Elsőként Juhász Ferenc képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Még november 22-e van, tehát az angyalok nem szálltak le, de mégis azt kell mondanom, hogy az ön felvezetőjében a Honvédelmi Minisztérium jogi apparátusát érő összes dicsérettel magam

egyértékű. A Honvédelmi Minisztérium jogi apparátusa az elmúlt 20 évben a legstabilabb intézménye volt a Honvédelmi Minisztériumnak, függetlenül attól, hogy onnan kerültek-e ki miniszterek vagy sem, vagy - Dankó úrnak mondom mint perspektíva - a későbbiekben kerülhetnek ki vagy sem, de az tény, hogy maga az intézmény stabil, a feladatot mindaddig, amíg politikai vagy ideológiai tartalmú erős parancsot nem kapnak, addig a legkorrektebben látják el. Ez így van ezzel a törvénnyel is. Átvezetik azokat a törvényeket, amelyekre hivatkoztak. Erről voltak vitáink, de a törvények elfogadása alapján ezeket az átvezetéseket meg kell tenni, és mi el fogjuk fogadni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs több hozzászóló, kérdezem, hogy ki az, aki a T/4991. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság egyhangúan általános vitára alkalmasnak találta.

Bizottságunk ajánlását szóban kell előterjesztenünk. A bizottság előadójának Csampa Zsolt alelnök urat javaslom, amíg nem érkezik más javaslat. Köszönöm ennek elfogadását.

Napirendi pontunk végére értünk.

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonyral kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4992. szám) (Általános vita)

Rátérünk a 3. napirendi pontunkra, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonyral kapcsolatos módosításáról szóló T/4992. számú törvényjavaslat általános vitája.

Előterjesztői részről szintén továbbra is miniszter úr és helyettes államtitkár úr van jelen. Elsőként megadom a szót miniszter úrnak, hogy röviden ismertesse a javaslatot. Parancsoljon, miniszter úr!

Dr. Hende Csaba szóbeli előterjesztése

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálom a lehetetlent. Ez egy rendkívül bonyolult, szerteágazó kérdés, és ezt röviden, valóban érdemben ismertetni nagyon nehéz volna. Inkább beleágyaznám ezt a magyarázatot vagy bemutatást abba a keretbe, amelynek valójában részét képezi ez a törvény.

A Ház elé egyszerre került a kormány közelmúltbani döntésének megfelelően a közszolgálatban állók valamennyire vonatkozó szabályrendszer megújítása, melynek stabil alapját pedig az új munka törvénykönyve képezi, hiszen a munkavégzéssel, illetve a szolgálatra irányuló jogviszonyok hagyományosan egymással erős rokonságot tartanak.

Az egységes közszolgálati életpályának természetesen nagyon sok összefüggése van, és valóban egy rendkívül újszerű és - azt gondolom, meg vagyok erről győződve - jövőbemutató és pozitív pályaképet, jövőképet rajzol minden magyar katona elé.

Itt most lehetne és kellene is beszélni magáról a humánstratégiáról, az új életpályamodellről, amely az eddigiekhez képest teljesen megújítja majd a katonák életpályáját, új csomópontokat határoz meg, kiszámítható előmeneteli garanciákat biztosít, egy megismerhető útvonalat rajzol meg. Nagyjából azt lehetne mondani, hogy térképet ad minden katona kezébe, attól a pillanattól kezdve, hogy bekerül a rendszerbe, és a többiekkel, az előljárókkal, a bajtársakkal és az alárendeltekkel együttműködve tulajdonképpen a katona maga dönti el, hogy ezen a térképen merre halad, hova kíván eljutni. Persze, hogy hova jut el a végén, az nem csak tőle függ.

Mindenki előtt ismert, hogy a honvédség egy egészséges és normális esetben piramis alakú felépítménnyel rendelkezik, ez persze az elmúlt évtizedekben sok esetben szenvedett torzulást, és nem lehet azt mondani, hogy egyenlő szárú háromszögekből összetámasztott piramisról lenne szó, itt-ott, hogy úgy mondjam, kidudorodott a történet. Ennek sok oka van, ezen is igyekszünk segíteni. Az az átszervezés és racionalizálás, amely épp a napokban zajlik november 15-ei fordulónappal, éppenséggel 1200 beosztás megszüntetését jelenti, még véletlenül sem a csapattagozatban, hanem kizárólag a vezetés és a háttérintézmények területén, ahol az elmúlt évtizedek általában haderőreformnak nevezett, ám leginkább kevés átgondolással végrehajtott létszámcsökkentési és költségtakarékossági intézkedéseinek következtében hát bizony nem csökkent arányosan a létszám, mármint a vezetési tagozatban, hanem helyette a végrehajtó állomány és vele a katonai képességek csökkentek. De nem akarok erről hosszasan beszélni, valóban minden mindennel összefügg.

A szolgálati nyugdíj rendszerének megszüntetése is összefügg természetesen az új életpályamoddal, összefügg azzal, hogy ha majd kialakítjuk ezt az egészséges piramisalakzatot, akkor nyilvánvalóan a szinteken följebb haladva egyre kevesebb a beosztás, egyre kevesebb a hely, szükségszerűen ki kell válniuk oldalirányba katonáknak, hivatásos katonáknak, tiszteknek is meg más állománykategóriájúaknak is, akik számára a rendszernek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy értelmes munkával tudják eltölteni az időt mindaddig, amíg az öregségi nyugdíjkorhatárt el nem érik.

Tehát nem akarnék ebbe most hosszasan belemenni, mert most nem a szolgálatinyugdíj-rendszer megszüntetéséről van szó, csak érzékeltetni akarom, hogy mennyire komplex és hatásaiban mennyire összetett az a javaslat, amely most önök előtt áll.

Nyilvánvalóan összefügg a képzés, kiképzés rendszerével is, hiszen az életpályamoddal ott kezdődik, hogy valaki bekerül a pályára egy képzés és kiképzés után. Itt van óriási jelentősége annak, hogy a Ludovika mint központi objektum, mint szellemi és fizikai központ centrumba állításával január 1-jétől az önök döntése alapján a kormány és azon belül a Honvédelmi Minisztérium kezdeményezése szerint föláll a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, amely egy közös szellemiségben, mégpedig a ludovikás szellemiségben fogja majd oktatni, képezni és nevelni a jövőbeni közszolgákat, a katonákat is meg a rendőröket is, de még a civil köztisztviselőket is.

Ezt a szellemet az a három szócska foglalja össze, amelyet az általunk tavaly visszaállított hagyományos ludovikás tiszti eskü akként foglal össze, hogy „a hazáért mindhalálig”. Ebből a szóból következik az is, hogy meg kell teremteni a közszolgálati pályán maradás lehetőségét azok számára is, akik a piramisjelleg helyreállítása után a dolog természetéből fakadóan még a nyugdíjkorhatár elérése előtt ki kell hogy menjenek oldalirányba a rendszerből.

Természetesen az életpálya része az is, hogy valaki, aki akar, aki ezt akarja, elmehet a piaccgazdasági szférába, hiszen nyelveket beszélő, magas és általában igen korszerű műszaki ismeretekkel rendelkező, szervezni rendkívül jól tudó, éppen ezért a munkaerőpiacon - egy normális helyzetet feltételezve - igen kapós munkaerőről van szó, ha egy 45 év körüli katonatisztról beszélünk, egy honvédtisztről. Azonban a mi törekvésünk az, miután „hazáért mindhalálig” szól az eskü, hogy valóban az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig megmaradassanak a közszolgálatban a tisztek, ha akarnak, tehát ha nem akarnak kimenni a piaccgazdasági szférába.

Ezért rendkívül fontos ez az új életpályamoddal, és ezért van rendkívüli jelentősége az új egyetemnek, ahol is egy már jelzett közös, egységes szellemiségű és bizonyos közös alapképzést adó felkészítés után specializálódik, és honvédtiszt lesz. De amikor világossá válik az, hogy belőle nem lesz vezérkari főnök, belőle nem lesz tábornok, de lehet, hogy még alezredes se lesz belőle vagy őrnagy se - idejekorán, évekkorábban ismert -, ez egy áttekinthető, transzparens rendszer, a térkép a katona kezében van, ő maga dönti el a

körülményekhez képest, hogy merre megy tovább, megy-e tovább, tanul-e tovább, leteszi-e a vizsgákat, le tudja-e tenni, és így tovább.

Akkor a rendszer, tehát maga a honvédség azt mondja neki, hogy hogy képzeled el a jövődet, szeretnél-e az X. Y. multicégnél műszaki területen termelésirányítóként - nem tudom én - elhelyezkedni, mondjuk a Mercedes-gyárban Kecskeméten, vagy szeretnél-e megmaradni a közszolgálatban. Katona nem tudsz maradni, mert nem szereztél meg azokat a kompetenciákat, amelyek a törzsbeli beosztás elnyeréséhez szükségesek, csapattisztként meg a fizikai követelménynek nem tudsz már eleget tenni, de ettől te még egy nagyon munkaképes ember vagy, te nem vagy nyugdíjérett. 45 évesen senki se nyugdíjkorhatártól nem tölthet. Ez a gyökeres és mondhatni drámai különbség az előző elgondolás és a mi politikánk között.

Ebben a pillanatban, ha a közszolgálatban akar maradni, akkor visszaültetjük az iskolapadba, visszamegy a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre, és a már a tisztképzés során megkapott alapképzésen megkapja azt a speciális szakirányú képzést, amellyel akár a rendészeti területen - mert miért ne lehetne nyomozó, miért ne lehetne rendőrtiszt -, akár a közigazgatás bármely területén vagy a közszolgálat tágabb értelemben vett területein el tud helyezkedni, mert igenis lehet kérem jegyző. Ezen szoktak viccelődni ellenzéki oldalról. A jegyzőknél tehát katonai típusú tudásra igenis óriási szükség van. A jegyző a közigazgatásnak egy olyan parancsnoki személye, ahol a szakmai ismeret mellett a tervezni, szervezni, számon kérni, végrehajtani, tehát katonai típusú tudásra igenis óriási szükség van. Engedjék meg nekem mint közigazgatásban régóta forgó embernek, meg mint évtizednél hosszabban ügyvédi gyakorlatot is folytató jogásznak, hadd mondjam azt, hogy a mai magyar közigazgatásra, különösen helyi szinten, hát bizony egy kis katonás szellem nagyon ráférne. Úgy kell ez a magyar közigazgatásnak, mint egy falat kenyér.

Tehát amikor valaki azon csúfolódik, hogy egy 45 éves volt katona ugyan mit keres a közigazgatásban, azt mondom, hogy nagyon is sokat, ott a helye. De lehet a közterület-felügyelet vezetője, de lehet akár egy fiúkollégium igazgatója is, mert tisztként is mit csinált, hát nevelte a nálánál jóval fiatalabb katonákat férfias, egészséges, hazafias szellemben. Természetesen lehet egy volt tiszthelyettes vagy zászlós szociális munkás, aki hátrányos helyzetű fiatalokkal foglalkozik, őket rendre, fegyelemre, esetleg küzdősportokra és más hasonló dolgokra oktatja, és ezzel hozzáédesgeti - hogy úgy mondjam - a társadalom kevésbé nehéz sorsú részéhez. Nem akarok én most itt ötletelni.

Ez a törvényjavaslat legfőképpen ezt a célt szolgálja, ezt az új rendszert, ezt az új galaxist, hogy úgy mondjam, amelybe a katonai életpályát elhelyezzük. Ez valóban teljesen más, teljesen új. Ez járatlan út, de meggyőződésem, hogy az egyetlen lehetséges és elképzelhető út egy olyan országban, amilyen mi vagyunk. A katona, a kiképzett katona, a becsületesen szolgáló katona egy társadalomnak az egyik legfontosabb erőforrása. Bűn, isten ellen való vétek 40 meg 45 éves korában hazaküldeni, hogy vagy nézze a televíziót, vagy pedig feketén támassa a falat biztonsági őrként, feketén fizetve valamelyik bevásárlóközpontban.

Miután egy egészséges haderőstruktúrára törekszünk, ahol nem a sereghajtói vagyunk a NATO-nak, a tekintetben, hogy a harcoló katona meg a kiszolgáló háttér, parancsnokló állomány aránya a harmadik legrosszabb - csak a görögöknél meg a portugáloknál van rosszabb helyzet -, ezen változtattunk most ezzel az 1200 fős racionalizálással, ami a vezetési tagozatot illeti. Tehát nem piramis alakú volt a rendszerünk, hanem majdnem egy fordított piramis. Tehát a piramis tetején a széleket le kell vágni és le kell szedni, ez értelemszerű, és szép lassan megépíteni az alját. Nyilván nagyon sok embert - hallottuk altábornagy úrtól -, aki eddig hivataloknál magas beosztásokban dolgozott, lehetőleg átirányítunk a csapathoz,

például a csapatfelderítéshez, és akit lehet, átképzünk, akit lehet, a karrierhídprogram segítségével a piaci munkahelyek tekintetében is előnyhöz juttatunk.

Bizonyára figyelemmel kísérték, hogy a kormány mintegy egy hónappal ezelőtt elhatározta a karrierhídprogram létrehozását. Ez azt jelenti, hogy a közszolgálatból, így például a honvédségtől kikerülő volt hivatásosok a kiválásuktól számított egy éven belül igen jelentős előnyt élveznek a munkaerőpiacon, tudniillik az ő munkáltatóiknak csak a bérjárulékaik 50 százalékát kell befizetniük, amennyiben egy ilyen volt közszolgát vagy katonát alkalmaznak. Tehát a többi álláskeresőhöz képest egy óriási piaci előnyben részesül így a volt katona.

Napestig lehetne még erről beszélni, de azt hiszem, az irányokat körülbelül értjük.

Természetesen számtalan más rendelkezést is tartalmaz ez a törvényjavaslat, amelyek közül bizonyosan több vitát fog kiváltani. A legnagyobb vitákat általában az elnevezési kérdések szokták kiváltani. Szeretném itt rögtön jelezni, hogy szakmai megfontolásokból vagy a történelmi hagyományainkhoz való visszatérés szándékával a tiszthelyettes elnevezés helyébe, amely a '40-es évek legelején német mintára került át a Magyar Honvédségbe, az altiszt, a hagyományos altiszt megnevezést kívánjuk visszaállítani erre az állománykategóriára.

Most nem akarom én itt Huntington A katona és az állam című könyvét idézni, mert biztos mindenki olvasta, de ajánlom figyelmébe mindenkinek azt a fejezetet, amelyben a tiszt és az altiszt közötti gyökeres különbséget rögzíti az igen neves amerikai szerző. Egymással nem csereszabatosak, egymással nem felcserélhetőek, egészen más jellegű a két feladat. Ezért aztán az altiszt nem is helyettesíti a tisztet, mert azt helyettesíteni nem tudja, nem is feladata, hogy helyettesítse. Körülbelül ez a megfontolás van a mögött, hogy a magyar hagyománynak megfelelő elnevezéshez térjünk vissza.

Tudom, hogy szokatlan sokak fülének, ízlelgetni kell nyilván. József Attila, akinek a szobra itt áll, és remélem, itt is marad, Hazám című versében azt írja, hogy „hol lehet altiszt, azt kutatja, holott a sírt, hol nyugszik atyja”, kérem, ha jól idézem, és nyilván van egy negatív mellékíze most még a mi számunkra, de tessék elhinni, hogy semmi máshoz nem térhetünk vissza, mint a saját gyökereinkhez. Csak az a fa növeszt dús, hatalmas lombot, amely mélyre nyújtja a gyökereit. Ezt a gondolatot ajánlanám e tekintetben szíves figyelmükbe.

Van egy további terminológiai probléma, ez pedig a honvéd megnevezés. Mi úgy gondoljuk, hogy a honvéd, amit pár évvel ezelőtt elég szerencsétlen módon eltüntetni igyekeztek a rendszerből, egy rendkívül magasztos, rendkívül magas piederstálra emelendő és általános használatú kifejezés kell hogy legyen. Tehát honvéd tábornok, honvédtiszt, honvéd ezredes, honvéd őrmester, és így tovább, és így tovább. Igen, csak ennek meg ellentmond az a helyzet, hogy a jelenlegi rendfokozati megnevezésekben a honvéd a rendfokozat nélküli katonát is jelenti, és ez a kettősség kétségkívül zavaró. Éppen ezért arra teszünk javaslatot, hogy a honvéd megnevezés helyébe a jövőben a közkatona kifejezés lépjen. Tudom, hogy ez is újszerű, ez is szokatlan, ezt is ízlelgetni kell, de ezt a hosszú ideje fennálló kettősséget, diszkrpanciát, zavaró kettősséget talán ezzel föl lehet oldani.

Fontos része a javaslatnak a szakszervezetekre vonatkozó szabályok újraalkotása. Ezt az új munka törvénykönyvével való összhang megteremtése tette elengedhetlenné.

Nyilván a katonai nemzetbiztonsági szolgálat felállítása is számos, a jogállási törvényen átvezetendő módosítást indokol.

Átvezettük az Alkotmánybíróság 1352/B/2010. számú határozatát is a törvényen, amely az ötödik járulékosztályba sorolt hadirokkantak ellátását az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 70 százalékáról 110 százalékára emeli föl. Ismert, hogy az első négy járulékosztályba sorolt hadirokkantak ellátása a korábbi időszak törvényalkotása során emelkedett, míg a legnépesebb, ötödik járulékosztályban lévő hadirokkantak igazságtalanul és az Alkotmánybíróság megítélése szerint indokolatlanul hátrányt szenvedtek.

Rendkívül sok rendelkezése foglalkozik az előttünk fekvő javaslatnak az önkéntes tartalékos rendszer különböző részletszabályaival. Természetesen át kell vezetnünk a Nemzeti Közszolgálati Egyetem fölállításával szükségessé váló módosításokat is, hiszen igen sok katona fog szolgálatot teljesíteni az egyetemen.

Nagyon fontos változás, hogy a katonai ügyészségek kikerülnek a Honvédelmi Minisztérium fejezetéből, és egyszer és mindenkorra, végleges jelleggel, az igazságügyi reformmal is összhangban a Legfőbb Ügyészség szervezeti rendszerében helyezkednek el, ugyanakkor az eddigi feladataikat továbbra is őrzik, tehát katonai mivoltukat ezek az ügyészkollegák meg kell hogy őrizzék.

Nem szeretnék túl sok részletszabályt fölemlíteni, de talán még egy problémára ráírányítanám a figyelmet, mert ez politikailag igen kényes. Sajnos az előző nyolc évben elkövetett cselekmények miatt több honvéd tábornok ellen is büntetőeljárás folyik. Elég nagy szegény ez. Ezek egy részét még az előző vezetés tárta föl és indította meg, míg más részük már a mi hivatali időnk alatt következett be. A tábornokok szolgálati viszonyának a megszüntetése egy bonyolult, a köztársasági elnök jogköreit is érintő kérdés. Ennek a megnyugtató rendezése is megtörténik ebben a törvényjavaslatban.

Természetesen a hatályos alkotmány, az ártatlanság védelme és valamennyi törvény maximális tiszteletben tartása mellett, de mégiscsak megteremtjük annak a lehetőségét, hogy az adott esetben hosszú ideig, akár évekig elhúzódó büntetőeljárások ideje alatt senki ne tehesse föl azt a kérdést, hogy „és az a tábornok mi az ördögöt keres még mindig a honvédség kötelékében?”. Jelenleg sajnos ez a jogi helyzet.

Ha megengedik, én itt felfüggesztem a mondanivalómat, és teret engednék az önök kérdéseinek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a bevezetőjét, miniszter úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kinek van kérdése, hozzászólása. *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre alelnök úré a szó. Parancsoljon!

Hozzászólások, kérdések

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen miniszter úrnak ezt az irodalmi értéket is felvonultató, nagy ívű előadását, hiszen ez nem egy szokványos beajánlás volt. Az előző napirendi pontoknál még kifejezetten utalt is a miniszter úr rá, hogy milyen sok napirendi pont van, ezért csak tömören, röviden, gyorsan. Úgy látom, most ezzel azért szakított, mert ezt egy jelentős szabályozásnak gondolja.

Elnök úr, szeretném a hozzászólásomban megindokolni az ülés elején a napirend jóváhagyásakor a tartózkodó szavazatunkat is egyúttal, mert vonatkozik erre a mostani tárgyalt törvényjavaslatra is ez a magatartásunk.

Úgy látom, hogy most a parlamenti munkára, az egészére - a tegnap esti hosszan elhúzódó vitára is utalok ezzel - jellemző egy hihetetlenül felfokozott ütem, amely teljesen nyilvánvalóan az alapos részvétel, az átgondolás, a megfontolt munka kizárása mellett történik. Hirtelen fölkerül az ülés napirendjére a rajta lévő öttel szemben további kettő-három, ami egy vagy két nappal előtte van benyújtva. Nyilvánvalóan létezik ez komolyan elolvasni, megérteni, egyeztetni, megfontolt, esetleg másokkal is megkonzultált álláspontot kialakítani erről.

Ezért azt is szeretném megkérdezni miniszter úrtól, illetve elnök úrtól, nem tudom, melyiküknek van róla információja, hogy a mai napon tárgyalt és konkrétan ezen előterjesztéssel kapcsolatban mit tudhatunk arról, hogy mi lesz a további sorsa a parlamenti munka menetében, tehát általános vita, részletes vita, szavazás, ez még ezen mostani őszi

ülésszak idején vagy esetleg egy hosszabbítás idején a januári szünet előtt megvalósulhat-e. Ezt azért is tartom fontos kérdésnek, mert vannak olyan információk a Házbizottságból, hogy egyáltalán nem bizonyos, hogy ez így történhet. Ha valóban ez a helyzet, akkor végképp nem értem, hogy miért ez a gyorsított menet.

A másik általános megjegyzésem, hogy korábban, amikor a honvédelmi törvény tárgyalásakor a vitában hiányoltuk, kifogásoltuk, kezdeményeztük, hogy fontos lenne nagy horderejű szabályozások előtt ötpárti egyeztetésre sort keríteni, akkor miniszter úr úgy reagált rá, hogy arra van mód a parlamenti munkában, a bizottsági munkában, a plenáris ülésen mindenki elmondhatja az álláspontját, és a végén majd a többség úgyis dönt. Nem igazán áll közel a szívemhez ez az érvelés, ez az álláspont.

Ezt követően üdvözöltem a Honvédelmi Minisztérium irányváltását, amikor is más dolgokban sor került olyan érdemi előzetes egyeztetésre, amikor még nem állt készen benyújtott javaslat. Azt gondoltam, hogy folytatódhat ez a gyakorlat, hiszen kölcsönösen hasznos lehet egymás álláspontjának a jobb megismerése, lehet akkor időt szánni arra, hogy egy frakció is föl tudjon készülni, hogyha előzetes információkat kapott, kérdéseket lehet fölteni szakembereknek, és kicsit jobban érteni a másik gondolatait, vagy netán, ha van rá mód, akár még figyelembe is venni néhány megfontolást a véglegesítés előtt.

Viszont most ez ügyben az történt, hogy megint nem volt erre mód. Ugyan tegnap nagy örömmre volt egy ötpárti egyeztetés, csak már a benyújtást követően, és ráadásul olyan rövid menetben, hogy majdhogynem egy előszobája lett ennek a mai bizottsági ülésnek.

Tehát ha van rá mód, én azt szeretném, hogy ha képesek egy olyan törvényhozási ütemet kialakítani, amibe belefér az, hogy alaposan átgondoljunk dolgokat, akkor én azt indítványozom, hogy térjünk vissza ahhoz a gyakorlathoz, amikor van lehetőség arra, hogy a benyújtott törvényjavaslat előtt tudjunk valamit véleményezni.

A miniszter úr most már többször beszél a korábbi haderőreformokról. Most úgy értékelte, hogy kevés volt az átgondolás ezekben. Ebben gyökeresen ellenkezik a véleményünk és az álláspontunk, hiszen a rendszerváltást követően folyamatosan zajlik a mai napig zajlik egy, az előző rendszerből örökölt, nagy létszámú tömeghadsereg folyamatos lebontása és átalakítása képességalapú haderővé. Miközben szövetségi rendszer tagjai lettünk, beléptünk az Európai Unióba, nyilván ezeket a változásokat is figyelembe véve zajlottak a mindenkori követelmények szerint, de ez folyamatosan, lépcsőzetesen zajlott, és bár valóban volt benne egy csomó kényyszerű és ötletszerű lépés, ez vitathatatlan, volt két olyan mozzanat, amely mindenképpen méltó mindenféle leértékelés nélkül a valódi haderőreform értékű lépés megnevezésre.

Az egyik az első Orbán-kormány idején történt, amit stratégiai felülvizsgálatnak neveztek. Az egy más dolog, hogy a nagyon gondosan kimunkált és nagyon alaposan végiggondolt változtatások a gyakorlatban már nem kerültek következetesen végrehajtásra. A másik ilyen mozzanat volt a Medgyessy-kormány idején a védelmi felülvizsgálatnak nevezett, hasonlóan átfogó és igen mélyen átgondolt reformelhatározás, amely ugyanarra a sorsra jutott, mint az imént említett stratégiai felülvizsgálat, de nem azért, mert nem volt kellően átgondolva, hanem azért, mert radikálisan megváltoztak a végrehajtás feltételei az első Gyurcsány-kormány hatalomra kerülését, hivatalba lépését követően. Nagyon-nagyon sok pénzzel - most nem akarom a nagyságrendjét is mondani - csökkent az az egyébként alaposan végiggondolt, szakmai megfontolások alapján a szövetségesekkel összehangolva kialakított tízéves terv, végrehajthatatlanná vált finanszírozási okok miatt.

Én most hasonló jelenségeket vélek fölfedezni a jelenlegi kormány tevékenysége idején, és inkább azt gondolom, hogy ismét szükség lenne egy olyan alapos átgondolásra, amit védelmi felülvizsgálatnak neveznek, és a szövetségesek rendszeresen, négy-ötévente el is végzik. Szerintem most ismét olyan helyzetben vagyunk, amikor ezt érdemes lenne megtenni.

Ami a konkrét javaslattal kapcsolatos, legalábbis részemről nem találó, amit miniszter úr mond, hogy általában az elnevezési kérdések szokták a legnagyobb vitát kiváltani. Teljesen logikus az a megfontolás, ami alapján kezdeményezik az elnevezési változtatásokat, és az én számomra elfogadható, támogatható, tehát még csak nem is vitatom sem a jogosságát, sem a konkrét javaslatokat, ezeket szívesen támogatom a kezdeményezésben.

Viszont amit én kérdésesnek, kétségesnek tartok, és szeretnék rá megnyugtató választ kapni, ez a szolgálati jogviszony létesítése felső határának a hatályon kívül helyezése. Ezt milyen megfontolásból kezdeményezik? Jó volna erről egy kicsit hallani.

Nem tartjuk jónak a kötelező pályáztatás esetköreinek a szűkítését. *(Dr. Kocsis Máté elhagyja az üléstermet. - Az ülés vezetését Csampa Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)* Érdekes, hogy amikor a szándékok szerint az önkéntes tartalékos rendszer kiépítését prioritásnak tekinti a kormány, akkor a másik oldalon csökkenteni szándékozik a juttatásokat. Illetve teljesen elfogadhatatlan az a megközelítés a számunkra, ami arról szól, hogy a jövőbeli önkéntes tartalékosoknál ösztönzőnek szánják a kilátásba helyezett 16 százalékos adó megfizetésétől való eltekintést, hogyha valaki szolgálatot vállal, és ennek fejében ingyenesen végez munkát önkéntes tartalékosként.

Aggályosnak tartjuk azt a szándékot, hogy a már altiszti képzésben - jövőben fogják így hívni - bent lévőket akarják január 1-jétől úgy nemzetbiztonsági ellenőrzés alá vonni, hogy a belépéskor ez a feltétel nem volt ismert a számukra. Mit gondolnak, ez milyen következményekkel járhat, vagy kellően körültekintő eljárás-e? Nem volna-e esetleg célszerű valamilyen átmeneti szabályt alkalmazni velük szemben, akik már a rendszerben vannak?

Korábban is fölvetettük már, és továbbra is szeretném ezt fölvetni, hogy teljesen érthetetlen számunkra a kifogástalan életvitel vizsgálatának a lefolytatása. Amikor az új nemzetbiztonsági szolgálat létrehozásáról szóló törvényt tárgyaltuk, akkor helyettes államtitkár úrtól azt a választ kaptuk, hogy ez azokra a személyekre vonatkozik, akik rendészeti területre vezényelve végzik a munkájukat. De ma is bizonytalan vagyok abban, hogy ez valóban csak rájuk vonatkozik vagy a teljes KNBSZ-állományra, ebben jó volna tisztán látni, és ha igen, akkor ennek az értelmét nem látjuk, mert a nemzetbiztonsági szolgálat munkatársainak nemzetbiztonsági ellenőrzése bizonyosan egy magasabb rendű követelményrendszert jelenít meg, mint a kifogástalan életvitel vizsgálata. Tehát nem értjük, hogy egy alacsonyabb rendű szabályt miért kell mellé bevezetni.

Bár jól látható, hogy a kormány politikájával teljes mértékben összhangban van, és mint ahogy utalt rá miniszter úr, valószínűleg következhet is a munka törvénykönyvének a változásából, ettől függetlenül teljesen elfogadhatatlan számunkra a szakszervezetek működési feltételeinek a csökkentése, a munkaidő-kedvezmény változtatása és a munkajogi védelem gyakorlati megszüntetése.

A tegnapi ötpárti egyeztetésen erre a fölvetésre államtitkár úr úgy reagált, hogy azért az általános szabályokon belül még a honvédségi szakszervezetek viszonylag kedvezőbb helyzetbe kerülnek. Én ezt nem akarom hasonlítani, még akár vitatni sem, azonban ez az én szememben nem mentség. Jól láthatóan arról van szó, hogy a kormány tudatosan törekszik a munkavállalók jogainak a csökkentésére, a munkavállalók érdek-képviselői tevékenységének a korlátozására, és nem akarok bús jövőt előrevetíteni, de attól félek, hogy felszámolására, ellehetetlenítésére. Bár nem a honvédség területén, majd lesz mód a következő törvénytervezet tárgyalásakor erről beszélni, úgyhogy arról nem is beszélek, más fegyveres testületekről. Ezt erősen kifogásoljuk, helytelenítjük, elfogadhatatlannak tartjuk, és visszavonásra, átgondolásra javasoljuk.

Ezen megfontolásaink és kifogásaink alapján nem tartjuk általános vitára alkalmasnak a tervezetet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Elnök úr átadta az ülés vezetését. Megadnám a szót a miniszter úrnak vagy helyettes államtitkár úrnak.

Dr. Hende Csaba válaszai

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen akkor így kérdésenként haladjunk.

Iváncsik képviselő úr nehezményezi, hogy milyen rettenetes munkateher van a parlamentben. Akkor tessék szegény miniszterek helyébe képzelni magát. Higgye el, képviselő úr, egy kormányülésre sem jut sokkal több idő felkészülni a 30-40 napirendi pontra, mint adott esetben az ide önök elé benyújtott igen fontos, terjedelmes törvényjavaslatokból való felkészülésre.

Valóban, mondta egy idős katonabajtárs, hogy itt másfél év alatt a Honvédelmi Minisztériumban több történt, mint előtte nyolc évig. Nem én mondom. Aztán, hogy ezt ki hogy értékeli, ki veszi dicséretnek, az nyilván pártállástól függ. Nem is akarom idézni a Bánk bánból a bordalt, hogy „ront vagy javít, de nem henyél”, ez is egy megközelítés lehet. Remélem, hogy a szaldónk azért pozitív.

A viccet félretéve, igyekszünk egyeztetni. Volt ötpárti egyeztetés, de a törvénynek január 1-jével hatályba kell lépnie, ha másra nem utalok, csak arra, hogy január 1-jével föláll a katonai nemzetbiztonsági szolgálat, és az ott szolgáló tisztek jogviszonyát is rendezni kell, és ha már amiatt meg kell csinálni, akkor az egészet meg kell csinálni, nem lehet darabokban lépegetni.

Tessék abba belegondolni, tisztelt Iváncsik képviselőtársam, hogy ebben az esztendőben a honvédelmi joganyag teljes egészét újraalkottuk, tehát nem csip-csup módosításokat, hanem új alaptörvényt, új honvédelmi törvényt és lényegében új jogállási törvényt is alkottunk, és akkor az apróságokról, az előbb tárgyalt nyilvántartási törvényről és a még hátralévő rendeleti szabályozásról nem is beszéltünk. Tehát valóban egyenesen ember feletti az a teljesítmény, amelyet a Honvédelmi Minisztérium apparátusa egy egyébként csökkentett létszámmal és évek óta nem emelkedő fizetés mellett, olyan viszonyok között, amikor jutalom osztására sincs mód, mégis hűséggel, becsülettel teljesít. Tehát most még egyszer hadd dicsérjem meg a munkatársaimat.

Iváncsik képviselő úr kifogásolta, hogy azt mondtam, hogy kevés volt az átgondolás a korábbi haderőreformokban, és itt külön kiemelte a Medgyessy-kormány idején végrehajtott haderőreformot, amely egy mélyen átgondolt reform volt, ha jól idézem a képviselő úr szavait. Csak emlékeztetni szeretném a tisztelt bizottságot, hogy ez volt az a haderőreform, amelynek keretei között egyik évben fölújították a szombathelyi dandárlaktanyát, a másik évben bezárták, egyik évben fölújították a tapolcai kiképzőbázis objektumait, a másik évben pedig bezárták. Ennyit az átgondolt haderőreformról. Ilyesmire céloztam és voltam bátor gondolni.

Hogy egyébként mi folyt a Honvédelmi Minisztériumban, arról egy fehér könyvet adtunk ki az átvilágítási tevékenységet lezárva, amelyben fölemlítettük azt a 46 különböző büntetőfeljelentést, amely ezen időszakban elkövetett, döntően a folytatólagosság egységébe olvadó, vagyis adott esetben számtalan cselekményt jelent, folyamatosan elkövetett cselekményeket jelent, és ez a 46 nem 46, ez adott esetben sok száz részecselekményt jelöl. Mindez csak az általam a belépésemkor talált iratanyag tüzetes áttanulmányozása során kiderült, anélkül, hogy bárkit meghallgattak vagy kihallgattak volna, vagy bárki bármilyen bizonyíték után egy lépést tett volna, magukból a papírokból ez derült ki. Na, ennyit az átgondolt haderőreformról meg a törvényes működésről egyben.

Én világossá tettem a kinevezésem előtti parlamenti bizottsági meghallgatásom során is, hogy - szemben Iváncsik képviselőtársam iménti felvetésével, mely szerint ismét szükség

volna védelmi felülvizsgálatra - azt gondolom, hogy erősebb honvédségre volna szükség, meg több katonai képességre volna szükség, és ezen belül is az országvédelmi képességeink erősítésére volna szükség. A védelmi felülvizsgálat meg a haderőreform szavak az elmúlt évtizedek tanulsága szerint általában a katonai képességek csökkentésével jártak párban és annak a szinonimái. Tehát én a honvédség erősítésében és nem valamiféle felülvizsgálatában vagyok érdekelt.

A konkrét kérdéseire. A felső korhatár eltörlése logikusan következik abból, hogy a nyugdíjkorhatár a törvényes öregségi nyugdíjkorhatárral lesz megegyező; értelemszerűen idősebb korban is sor kerülhet hivatásos szolgálati viszony létesítésére.

Álljunk meg egy pillanatra annál a kifejezésnél, hogy az önkéntes műveleti tartalékosok, akiknek a toborzását január 1-je után megkezdik, és ahol valóban számos okból elsősorban a honvédségtől nemrég kivált olyan szakemberekre, katonákra számítunk, akik ismerik a rendszert, akik ki vannak képezve, éppen ezért a kiképzésükre sok pénzt költeni nem kell, és adott esetben szolgálati járandóságot élveznek. Az ő javukra, az ő ösztönzésükre értük el azt, hogy a törvény általános szabálya alóli kivételként a 16 százalékos személyi jövedelemadó alól mentesülnek, pusztán azért, mert önkéntes tartalékos katonaként, honvédként akár az életük feláldozását is vállalják a haza érdekében.

Ingyenesen végez munkát - mondja képviselő úr. Azért egy átlagos honvédségi nyugdíjnak a 16 százaléka nem 2 forint. Ha valaki azt megkapja, mert megkapja az önkéntes műveleti tartalékos, és szolgálatának az eredményeképpen, akkor az nincs ingyen. Ez az ő fizetsége, mert aki nem önkéntes műveleti tartalékos, attól levonják ezt az adót.

Szeretném hangsúlyozni, hogy természetesen nem úgy működik a dolog, hogy valaki jelentkezik tartalékosnak, és innentől nem kell adót fizetnie, hanem úgy működik, hogy a honvédség a saját szempontjai szerint határoz arról, hogy kiket választ ki és kikkel köt szerződést az önkéntes tartalékos szolgálat végrehajtására.

Az Országgyűlés bölcs döntése alapján, összhangban az ország fegyveres védelmi tervével, a Magyar Honvédség összesen nyolcezer fő tartalékos katonát állíthat rendszerbe, ebből kétezer fő már védelmi tartalékosként rendszerben van, tehát további hatezer fő fölvételével számolunk a ciklus végéig. Ez összesen nyolcezer katona, bármifajta baj esetén fogható, bevethető és alkalmazható katona. Ez a Magyar Honvédség csapattagozatban szolgáló végrehajtó katonai állományára vetítve egy rendkívüli, igen magas létszámnövekedésnek minősül. Ez többek között vagy egy példája annak a katonai képességnövekedésnek, amelyre én hivatalba lépésemtől kezdődően mindennap, minden percben és minden órában törekszem. Úgyhogy itt semmilyen ingyenesen végzett munkáról nincs szó, ilyet eszünkbe se jutna bárkitől is kérni.

Az altisztjelöltek úgymond utólagos ellenőrzéséről annyit, hogy még mindig jobb, hogyha a képzés során derül ki valakiről, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelent, és így be se kerül hivatásosként a honvédség rendszerébe.

A szakszervezeti jogok változása, működési feltételek változása tekintetében képviselő úr már jelezte, hogy milyen tartamú választ kapott államtitkár úrtól az egyébként megtartott ötpárti egyeztetésen, melyre egyébként semmilyen jogi kötelezettsége nincs a tárcának, mégis megtartottuk, azzal a rövid határidővel, amely rövid határidő rendelkezésünkre áll. Az én ismereteim szerint, hogy válaszoljak a kérdésére, jövő héten általános vitára kerül sor a törvény tekintetében.

A pályáztatás és a kifogástalan életvitel kérdésében megkérném helyettes államtitkár urat, hogy adja meg a választ, és addig egy pillanatra én kilépnék.

Köszönöm szépen. *(Dr. Kocsis Máté visszatér az ülésterembe.)*

ELNÖK: Helyettes államtitkár úr!

Dr. Dankó István kiegészítése

DR. DANKÓ ISTVÁN helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm szépen. Kötelező pályáztatás szűkítése. Tekintettel arra, hogy az új humánstratégia egy újfajta személyzetpolitikát is fog jelenteni, amit várhatóan teljes körűen 2013. január 1-jétől tudunk bevezetni, tekintettel arra, hogy ennek a humán informatikai rendszerét is ki kell alakítani, teljesen más módon kerül majd sor a katonai karrier folyamatos biztosítására. Ennek egyik alapvető feltétele természetesen az, hogy a honvédtiszti és honvédaltiszti képzésbe felvett és azt sikeresen abszolváló emberek egyfajta olyan rendszerbe kerüljenek bele, ahol egy folyamatos verseny, egy folyamatos tanulási folyamat következtében jutnak el a miniszter úr által is említett piramis lépcsőin egyre feljebb és feljebb.

Nyilván ebben az esetben a Magyar Honvédségnek alapvető kötelessége és érdeke is az, hogy az egyes személyek előmenetelét és különböző beosztásokba áthelyezését, illetve rendfokozatban történő előléptetését vagy előlépését is természetesen valamilyen központi módon irányítsa, felügyelje, a szolgálat érdekére tekintettel elsősorban. Éppen ezért gondoljuk azt, hogy az új humánstratégia végrehajtásában a személyes karrier egyrészt a honvédség központi humánpolitikáján fog nyugodni, ahol nyilvántartják azt, hogy hol vannak üres beosztások, ki képes szakmailag azt a feladatrendszert ellátni, képes-e azt a beosztást az adott helyőrségben, egy adott városban ellátni, satöbbi. Nyilván ehhez hozzáadódik az egyén részéről az a tenni akarás és képzési folyamaton történő önkéntes előrehaladás, ami szükséges a konkrét beosztás betöltéséhez. Ehhez képest a pályáztatási rendszer széles körű fenntartása vagy adott esetben a kötelező formáinak a fenntartása nem feltétlenül indokolt. Nyilván kizárni sem indokolt, mert előfordulhat az, hogy olyan speciális beosztások szétosztásáról vagy betöltéséről lenne szó, amire adott esetben nagyon sok jelentkező van. Nyilván egyfajta pályázati rendszert fenn kell tartani.

Egyébként pedig az, hogy melyek a pályázatköteles beosztások konkrétan, mindig a körülményektől függ, és ezt egyébként jelenleg is egy miniszteri rendelet szabályozza. Nyilván ezután is miniszteri rendelet fogja szabályozni.

Kifogástalan életvitel. Igen, az alapvető indok a kifogástalan életvitel rendészeti állományra vonatkozó szabályainak átvétele tekintetében az volt, hogy a katonai nemzetbiztonsági szolgálat minden tagjának gyakorlatilag meg kell felelni annak a követelményrendszernek, aminek egyébként a nemzetbiztonsági szolgálatok tagjai megfelelnek. Ennek a követelményrendszernek az is integráns része, hogy a megbízható életvitel követelményének feleljenek meg, ezt pedig csak úgy lehet teljesíteni a tekintetükben vagy ellenőrizni, hogyha az ő jogállási szabályaikhoz is bekerülnek ugyanolyan szabályrendszerrel, természetesen ugyanolyan szankció- és rezsimszabályrendszerrel, mint ahogy az a rendészeti dolgozók tekintetében megvan. De nyilván a közvetlen kötődés ezek között a szolgálatok között az az eset, amiről a múltkori bizottsági ülésen is szó volt, hogy ha a katonai nemzetbiztonsági szolgálattól valamelyik más szervezethez, hasonló szervezethez odavezényelnek katonákat, akkor az ottani feltételeknek meg kell felelni, tehát a kifogástalan életvitelnek is. A törvény, a Hjt., ami most javaslatként önök előtt van, önmagában lehetővé teszi azt is, illetve szükségessé is teszi a gyakorlatban, hogy a katonai nemzetbiztonsági szolgálat összes hivatásos állományú tagja tekintetében ezt a kifogástalan életvitel ellenőrzésére vonatkozó szabályrendszert alkalmazzuk.

A mai ülés napirendjén lesz egy másik előterjesztés a Belügyminisztérium előadásában, amely tartalmaz egy új nemzetbiztonsági szolgálati forma létrehozására vonatkozó nemzetbiztonságitörvény-módosítást is, létre fogják hozni a NIBEK nevezetű új szervezetet, aminek az állománya a különböző nemzetbiztonsági szolgálatok állományából kiválasztásra kerülő emberekből fog állni. Ez az az új közvetlen kapcsolódási pont, ami miatt többek között a kifogástalan életvitelre vonatkozó szabályokat a katonai nemzetbiztonsági szolgálat tekintetében is be kell vezetni.

Azt hiszem, hogy más kérdés nem maradt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Tóth Gábor képviselő úr!

További felvetések, vélemények

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én tényleg megpróbálok teljesen líramentesen és nagyon távirati stílusban hozzászólni.

Először is szeretném megköszönni miniszter úrnak a tényleg a teljes mélységében feltáró jellegű tájékoztatását, ami véleményem szerint többségünk előtt teljesen egyértelmű. Itt egy teljes körű paradigmaváltás van folyamatban, sajnálatos módon ez 20 évet késett, és moszkovita rendszerű KGB-akadémiákat végzett tábornooknak és tisztéknek és annak a piramisnak valójában a talpra állításáról van szó, ami korábban fejjel lefelé állt, és volt olyan időszak, amikor éppen több tábornoink volt, mint bevethető katonák. Az, hogy megszűnik ez a moszkovita jellegű tömeghadsereges rendszer, és átmegy teljesen nemzeti alapokra ez a hagyományokra építkező új formáció, az én részemről maximálisan nem kérdés, és azt hiszem, aki tisztességes magyar embernek gondolja magát, annak sem kérdés, hogy ennek meg kellett történnie. Sajnos már régen meg kellett volna történnie.

Az pedig, hogy a katonák és a fegyveres testületek részéről olyan életpályamodell áll föl, ami a közigazgatás részére átjárást biztosít, én magam gyakorló polgármesterként látom, tudom és tapasztalom, hogy bizony-bizony szükség volna egy kis takarításra meg rendre, mert nem akarván senkit megbántani, azért, mint ahogy a hadseregben is, nagy kupleráj volt. Volt időszak, amikor a Liechtenstein és Grönland szintjén álltunk honvédelmi szinten, mind a kettőnek olyan hadserege van, egyiknek nincs is, a másiknak pedig egy olyan díszalabárdos zászlóalja van, ennek egy miniszter úrnak szóló interpellációban annak idején hangot is adtam. Tehát a közigazgatásra is ráfér az a fajta rend és rendszerváltás, ami alkalmasint ennek a törvénynek a szellemiségéből is kiviláglik.

Úgyhogy én a magam részéről javasolom, támogassa mindenki, aki csak ezt tudja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr kíván reagálni a képviselő úrra? *(Nincs jelzés.)* Harangozó Tamás képviselő úré a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Nehéz megszólalni a távirati stílus után.

Tisztelt Miniszter Úr! Egy-két dolgot szeretnék visszakérdezni, merthogy azt gondolom, hogy levegőben maradt elég erősen az előbbi megszólalása az előző napirendnél.

Azt csak pontosítani szeretném, lehet, hogy akkor én értettem félre, hogy szolgálati járandóság a neve az ellátásnak. Ha nem járadék a formája, az ellátás formája, akkor nem tud más lenni, mint segély. Ha segély, akkor meg mondják ezt, miniszter úr. Tehát ha a járadékot nekem kijavítja mint ellátási formát, akkor nyilvánvalóan ez nem lehet más, mint egy segély, csak akkor legyenek kedvesek ezt közölni azokkal majd, akik kapják.

Második. Azt szeretném kérni nagy tisztelettel miniszter úrtól, hogy jelölje már meg, hogy melyik jogszabály alapján mondta ön itt az előbb azt jegyzőkönyvbe, hogy nem kell különadót fizetni annak, akinek átnyúlik a felmondási ideje a következő év elejére, mert én nem ismerem ezt a szabályt, és szerintem többen nem ismerik. Ennek két lehetséges oka van: vagy valami speciális szabályt raktak be valahova, vagy esetleg az lehet, hogy jövőre megszűnik a különadó, amiről minket nem tájékoztattak, de biztos sokan kíváncsiak erre.

A harmadik, amit Iváncsik alelnök úr mondott a kapkodásról és a parlamenti munka színvonaltalanságáról, tényleg ennek aztán a csimborasszója ez a tegnapi százoldalas

benyújtott záró módosító, ami a szögtől a repülőig mindent átírt az egyik törvény kapcsán. Ahogy nézem, miniszter úr a legnagyobb jó szándékkal beszél arról például, hogy a jegyzők tekintetében milyen fontos lenne, hogy ott katonás emberek legyenek, és ott rend, fegyelem és csend legyen. Szeretném tájékoztatni, hogy mindeközben párhuzamosan tárgyalunk egy olyan törvényt a parlamentben, ami, szintén az önök kormányának előterjesztésére, elveszi a jegyzőktől a hatósági jogosítványokat, és gyakorlatilag egy hivatalvezetővé minősíti vissza, ha még egyáltalán lesz ilyen, majd meglátjuk az önkormányzati törvényt és utána majd a közigazgatás átalakításáról szóló törvény elfogadása után is.

Az, hogy a jegyző katonás mivoltát például valóban egy hatósági jogkört is alkalmazó jegyzőnél szabálysértési ügyektől kezdve bármi másban milyen ildomos lenne használni, még egyszer mondom, látszik is, hogy egy jó szándékú megnyilatkozása, csak közben mondanám, hogy mindjárt szavazunk arról a törvényről, amely úgy, ahogy van, elveszi a jegyzőtől ezeket a hatásköröket a szabálysértési törvény újrakodifikálása során.

A szakszervezeti jogok elvételénél én sem tudnék elmenni szó nélkül mellette. Azért egy-két dolgot hadd soroljak föl, mert nem nagyon lehet ezen így átsiklani szerintem. Tehát a munkafeltételek biztosításáról egyetlenegy szó sincs a javaslatban. A helyszíni ellenőrzésről és a kifogás benyújtásáról, ami a lényege a szakszervezeti jogoknak, egyetlenegy szó sincs a javaslatban. A szakszervezeti tisztségviselők a tudomásukra jutott információkat, ami nyilván az állománnyal kapcsolatos, gyakorlatilag nem tudják nyilvánosságra hozni a jövőben. A szakszervezeti tisztségviselők munkajogi védelme gyakorlatilag megszűnik. A tisztségviselőknek biztosított munkaidő-kedvezmény jelentősen csökken. Megszűnik a pénzbeli megváltás lehetősége.

Még hosszan sorolhatnám, de azt gondolom, hogy az első néhány pont körülírja, hogy az a munka, ami arról szól, hogy önkéntesen a munkatársak védelme érdekében eljáró és ehhez megfelelő garanciát kapó szakszervezeti munka gyakorlatilag január 1-jétől Magyarországon - így a honvédségnél is, hiszen hosszan, a rendvédelem területén és máshol is átvezették ezeket a szabályokat - gyakorlatilag megszűnik.

A következő, amit szerettem volna kérdezni, hogy azt hogyan sikerült elérnie miniszter úrnak, hogy lehet az, hogy a honvédelmi jogállási törvényben ez az ügynevezett hivatásrendi kar vagy nem tudom, minek hívjam, egy rendvédelmi kar néven megjelenik a másik törvényben, hogy ez a honvédségre nem vonatkozik. Azt gondolom, hogy ez egy olyan förmedvény, amit Magyarországon diktatúrák alatt sem tudott egyik oldal, sem a másik oldal még megcsinálni, hogy a szakszervezeteket és az önkéntes részvételen alapuló érdekvédelmi szervezeteket gyakorlatilag beszántva amellet egy ilyen állami, felülről lefelé irányított úgymond érdekvédelmi rendszert hozzanak létre. Nem akarom itt dramatizálni a helyzetet, azt majd a következő megszólalásomra hagyom.

Azt szeretném csak kérdezni a miniszter úrtól, hogy ezt önnek sikerült-e személy szerint elérnie, hogy a honvédséget ilyen örülettel ne sújtsák, mert ha igen, akkor a személyes tisztelem és elismerésem miniszter úrnak, és csak nagyon szépen kérném, hogy valahogy Pintér Sándor belügyminiszter úrral próbáljon meg hosszan beszélgetni, hátha önnek sikerül lebeszélni arról, hogy helyrehozhatatlan károkat okozzon azon a területen.

Szeretnék kérdezni miniszter úrtól, hogy mi a véleménye Rogán Antal azon módosító javaslatairól, amelyek szerint a szolgálati járandóság összegéből 9 milliárd forintot egyébként a Belügyminisztérium és kizárólag a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek tiszthelyettesi állományának kíván adni egy évre átmenetileg, mintegy ilyen védíjként 14 ezer forintos juttatást kiegészítésként, hiszen ezzel a javaslattal az ön honvédyugdíjasaitól elvett pénzt adják oda más rendvédelmi szervek munkatársainak. Azt gondolom, hogy azon túl is, hogy eleve elfogadhatatlan a számunkra természetesen az, hogy a nyugdíjasoktól elvett pénzből fizessék meg az aktív állományt, az meg aztán pláne elég érdekes, hogy a honvédoktól elvett pénzt még csak nem is a honvédok, hanem a

rendvédelmiek kapják. Nyilván ebbe a NAV-os kollégák se fognak beleférni, hiszen ők se a BM alá tartoznak.

Végezetül az önkéntes tartalékosoknál, amit miniszter úr elmondott, azt gyakorlatilag akkor hogy kell elképzelni, hiszen a törvény szövegéből egyáltalán nem derül ki, hogy önkéntes tartalékosnak csak honvéd mehet, sőt ennek ellenkezője van, abban a törvényben az van, hogy bármelyik rendvédelmi szerv érintette önkéntes tartalékosnak jelentkezhet, aki most nyugdíjas, és ezzel mintegy mentesül a 16 százalékos büntetőcsökkentés alól. Lesz valami részletszabály, vagy ez csak egy ilyen normatív miniszteri megjegyzés, ami alapján a kollégák majd úgy fognak eljárni, hogy nem fognak mást fölvenni, csak honvédokat erre a hatezer fős létszámkeretre, amit miniszter úr itt megjelölt?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót a miniszter úrnak.

Dr. Hende Csaba reflexiója

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Bocsásson meg, hogy pontosítottam az előző felszólalásomban. Szolgálati járandóságnak hívja a törvény, és nem járadéknak, csupán erre utaltam. A járandóság nem járadék, a járadék nem segély, és a járandóság se segély. Ez három különböző fogalom, egyikből sem következik a másik.

A korai nyugdíjakról szóló törvényben fogja szabályozni az Országgyűlés, amelynek a módosító indítványairól éppen tegnap késő este szavaztunk, a különadó alóli mentességet a január 1-je után eljáró felmentési idővel felmentett katonák tekintetében.

Amit a jegyzőkkel kapcsolatban mondott, nyilván jegyzők maradnak a jövőben is. A hatáskörök gyakorlása egy részben a járási hivatalok kebelén belül fog zajlani. Amikor én jegyzőről beszélek, akkor természetesen a helyi közigazgatásban dolgozó minden köztisztviselőt értem alatta, bármelyik szinten, bármelyik szervezetnél, bármilyen beosztásban kiválóan tud hasznosulni az a képesség, amit egy volt katona megtestesít, mondhatnám, ab ovo megtestesít.

A szakszervezeti jogok vonatkozásában már sok szó esett, nyilván ebben nem fogunk egyetérteni. Természetesen, és ez talán válasz a következő kérdésre is, a honvédség egy sajátos, évszázadok vagy éppen évezredek alatt kialakult normákon nyugvó szervezet, amely nem a munkaadó-munkavállaló logikára épül, hanem ehelyett sokkal dominánsabb a bajtársiasság, az önfeláldozás és a minden oldalú gondoskodás alapelve. Tehát ha ön megkérdezi, hogy ki a leghatékonyabb érdekvédő a honvédségen belül, én őszintén és viccen kívül azt mondom, hogy én magam.

Ez egy másfajta szervezet, ez nem olyan munkahely, mint a többi. Ezért aztán, miután ennek a testületnek, ennek a nemzeti intézménynek, miként minden hadseregben a világban - amint mondtam, az egyik legősibb szervezetrendszer, a történelmet végigkíséri a maga fejlődésében -, a honvédségnek is meg a többi hadseregnek is a törvényt vérrel írták, ahogy mondani szokás, és ha valami első pillantásra értelmetlennek tűnik, akkor érdemes másodszor is megnézni, hogy miért van az úgy. Miután ez egy igen konzervatív szervezet a jellegénél fogva, ezért új típusú intézmények fölállítása sem feltétlenül célszerű, mint ahogy célszerű lehet tőlünk eltérő struktúrájú és belső törvények által mozgatott szervezeteknél. Ez lenne a válaszom a kamarákkal kapcsolatos kérdésre.

Rogán képviselő úr módosítójáról. Nyilván egy kormányzati egyeztetés eredménye az, hogy ezt a 9 milliárd forintot a rendvédelmi szervek, a rendőrség megkapja tiszthelyettesek illetményjavítására. Én is nagyon örültem volna, hogyha tudok ilyen szereket. Mi ehelyett az önkéntes tartalékosok adókedvezményét harcoltuk ki, ami ugyanúgy költségvetési kihatású,

ugyanúgy bevételkiesés, ami a kiadással esik egy tekintet alá a központi költségvetés szempontjából.

Nyilván egy olyan helyzetű költségvetésnél, mint amilyen a mi jövő évi költségvetésünk, nem lehet jó döntést hozni, és nem lehet minden célt egyszerre teljesíteni, de amit elmondtam az imént is, hivatalba lépésem óta minden törekvésem a honvédség katonai képességének, a haza védelmére való képességének az erősítése. Én prioritásnak azt tekintettem, hogy az önkéntes tartalékos állományt fel tudjuk tölteni. Ez a feltöltés - ez a következő kérdése - természetesen mindenki előtt nyitva áll, nincs arra szabály, hogy csak volt katona, fiatal, egykori nyugdíjas, satöbbi lehet önkéntes tartalékos. Bárcsak ott tarthatnánk, hogy a magyar ifjúság - és a kevésbé ifjakat is ideértem - minél szélesebb körét, aki kívánja, aki akar, ki tudjuk képezni, hogy legalább egy alapkiképzésen keresztül tudjuk vinni, és ő a honvédség tartalékosállományát erősíthesse.

Ugyanennyire szeretnénk azt, hogyha nemcsak katonákból lennének jegyzők, hanem a jegyzők is katonák lennének, mégpedig tartalékos katonák, és a közszolgálat és a közigazgatás minél több köztisztviselője vállalná a haza iránti elkötelezettségnek az önkéntes tartalékos katonai szolgálatban megnyilvánuló formáját is.

Szeretném tájékoztatni a tisztelt bizottságot, hogy erre vonatkozóan, bár aprócska részletszabálynak tűnik, de mégis kifejezi a kormányzat törekvését, hogy a civil köztisztviselők - mondjuk most nem ez a neve, de mondjuk így a hagyományos megjelöléssel - tekintetében, az ő előmeneteli rendszerükben vannak várakozási idők, amikor annak leteltével automatikusan egy magasabb rangosztályba vagy fizetési osztályba lép az illető. A mi törvényünkkel együtt benyújtott civil köztisztviselőkre vonatkozó törvényben a kormány döntése alapján a Honvédelmi Minisztérium kezdeményezésére egyébként egy olyan kedvezmény is beépítésre került, hogy azoknál a köztisztviselőknél, akik vállalják az önkéntes tartalékos katonai szolgálatot, a tényleges szolgálatban töltött időt - egy hónap, két hónap, satöbbi, vagy akár mennyi - duplán kell számítani az előmeneteli rendszerben. Tehát ők elvileg a velük pályát együtt kezdett kollegáiknál hamarabb lépnek magasabb fizetési osztályba. Ezzel is az állam elismeri, kifejezésre juttatja, hogy mekkora értéknek tekinti a haza védelme, a honvédelem ügye iránti személyes elkötelezettséget, a személyes áldozat- és tehervállalást, és adott esetben azt a mélyeséges elkötelezettséget, amely az élet feláldozásáig is terjedhet a katonai eskünek megfelelően, és ezt így rögzítettük az alaptörvényben is. Mi tehát ezt a lehetőséget kapjuk.

Természetesen az anyagi kondícióink olyanok, hogy pillanatnyilag nemigen gondolhatunk arra, hogy több ezres nagyságrendben hozzunk be olyan tartalékos katonákat a piacról - bár hasznos és jó volna, és szükséges is volna -, akik adott esetben speciális gépjármű-vezetési ismerettel rendelkeznek, de van egy civil munkahelyük. Akkor a törvény alapján a munkáltatót kompenzálnunk kell azért, hogy elengedje a dolgozót katonáskodni, fizetni kell rendelkezésre állási pénzt az önkéntes tartalékosnak az év összes hónapjában, és arra az időre, amíg behívjuk, az a harmadik fizetnivaló a rendszerben, addig biztosítani kell a beosztási illetményt is a tartalékos katona számára. Ez így együtt, bár egy abszolút korrekt, jogilag kidolgozott és természetesen készenlétben tartott megoldás, a mai anyagi kondícióinkkal nem vág össze, ezt nem tudjuk megengedni magunknak, különösen, ha még hozzáteszük, hogy a civil életből ilyen módon behívott tartalékost még ki is kell képeznünk, ami irgalmatlan nagy pénzbe kerül.

Ezért miután a tartalékos katonára valóban szükség van a honvédség feladatainak a teljesítéséhez, de pénzünk annyi van, amennyi van, a hangsúlyt ezért az első szakaszban azokra a volt katonákra, kiképzett, tapasztalt katonákra tesszük, akik a szolgálati járandóságból megkapott 16 százaléknyi adókedvezmény fejében vállalják a szolgálatot odáig menően, hogy évi 60 napos tényleges katonai szolgálattal semmilyen más külön járandóságot nem kapnak.

A második lépésben természetesen a közszolgálatban állókat fogjuk majd megszólítani, amennyiben lesz szabad hely, mert hiszen egyrészt az állam törekszik arra, hogy a közszolgálatban állók, ahogy mondtam, a személyes áldozatvállalásukat a tartalékos katonáskodás formájában is kifejezhessék, másrészt pedig nyilvánvalóan úgy szól a törvény, amint azt önök is látják, illetve látni fogják, hogy az állami szerv, beleértve az állami többségi tulajdonú gazdasági társaságot is, alkalmazásában álló munkavállaló vagy tisztviselő munkáltatójának nem fizetünk kompenzációt. Nem fizetünk kompenzációt, hiszen ha az állam egyik őrhelyéről egy másik posztjára megy át a tartalékos katona, akkor egy hónapig nem adóügyintéző a szarvasi városházán, hanem tartalékos katonaként irányzói beosztásban szolgál. De az állam az államnak nem fizet térítést, ellenben ha egy fuvarozó cégtől hozunk be valakit, akkor nyilvánvalóan azért, hogy ez a cég elviselje azt, hogy katonáskodik időnként az alkalmazottja, és kiesik a bevétel, mert ha őt elvisszük katonának, akkor neki helyette kell alkalmazni egy másik sofőrt, ahhoz, hogy ezt piacokonform módon legalizálni tudjuk, bizony fizetni kell. Tehát ebből már következik, hogy csak harmadik lépcsőben jöhetnek anyagi kondícióinkra figyelemmel a piacról behívott tartalékosok.

Nem vonatkozik ez természetesen azokra a hazafias elkötelezettségből tartalékos katonai szolgálatot vállaló honfitársainkra, akik szerződésileg lemondanak a kompenzációról. Azt gondolom, hogy itt a teremben is vannak olyanok, akik ezt meg fogják tenni, akik szolgálni akarnak, akik tartalékos katonák akarnak lenni, de tudják azt, hogy a honvédség és a Honvédelmi Minisztérium nincs abban a helyzetben, hogy könnyű szívvel tudjon fizetni, ugyanakkor a hazájukért vállalják azt is, hogy külön térítés nélkül rendelkezésre állnak. Ugye értjük a burkolt felszólítást, tisztelt képviselő urak? Mindenkit biztatnék arra, hogy ebbe a különleges kontingensbe, amelyet persze az elsők között fogunk fölállítani, itt nem várunk semmire, tessenek jelentkezni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Juhász Ferencnek megadnám a szót, és akkor utána lezárnám.

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szigorúan csak ahhoz a részhez, amit én személyesen nyomon tudtam követni, szeretnék hozzászólni, mert nem szeretnék hibába esni.

Őszintén szólva az a heroizáló, pátoszos máz, ami ezt az egészet körülveszi, kicsit hasonlít arra, amit a honvédelmi bizottság egykor volt kispapja elnöke mondott és gondolt, Lányi Zsoltra gondolok, midőn azt mondta, hogy egy magyar katona száz felfegyverzett amerikaival ér föl, és igazából az volt maga az érték. De ugyanígy mosolyogták, akkor is mosolyogták, én magam is mosolyogtam.

Azt kell mondanom, hogy a mostani elképzeléseken nem tudom, hogy mosolyogjak-e, mert az látom, hogy a miniszter úr hiszi, de azt kell mondanom, hogy nagyon sok tekintetben naivnak és étellel szemben állónak tűnik.

Az a szándék, hogy a költségvetési hiányt és az egyébként ezer oldalról sajtógátott védelmi területet valamilyen módon mégiscsak kiemeljük, egy nagyon nagy motívum és nagyon nagy motiváló erő. Tehát azt kell mondanom, hogy ha a miniszter úr egyedül a honvédség legjobb érdekvédője, akkor a költségvetési ügyekben nem volt hatékony, éppen ezért jobb ezt az érdekvédelmet azért szélesíteni, akár egy bizottságra, egy kormánypárti többségre is, tán együtt hátha jobban megy a dolog. Ezt szerettem volna javasolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Március környékén nagy vitát folytattunk a hazaszeretet napjáról. Simicskó István képviselő úr, politikai államtitkár úr hozta itt be javaslatként, hogy e nélkül nem élet az élet. A honvédelmi bizottság kormánypárti többsége ezt elfogadta, mondván, hogy valóban nem élet az élet e nélkül, mert hiszen ez egy nagyon-nagyon fontos

ünnap, nagyon fontos esemény, és a magyar társadalom is ekként gondolkodik erről. Majd eltelt hat hónap, és azóta is tárgysorozatban van, azóta sem foglalkozott vele a kormány, illetőleg a kormánytöbbség. Nevezetesen volt egy apropó, volt egy nagyon kellemes szituáció arra vonatkozóan, hogy a nemzeti és hazafias elkötelezettségről beszéljünk, ám amikor már csinálni kellene, vagy konkrétan tenni, akkor ez nem nagyon jött össze.

Van nekem aggályom arra vonatkozóan, hogy az az elképzelés, ami a katonai életpálya kiteljesítésére vonatkozik, nagyon sok sebből vérzik, és botladozni fog, nem a honvédelmi tárca szándéka alapján. A honvédelmi tárca szándéka egyértelmű, egy nagyon feszes, egy nagyon kontrollált, nagyon szigorú kézzel fogott rendszert kívánnak működtetni, ami egyébként egy katonai szervezetnél nem is kifogásolható, ám ellenben az az életpályamodell, amiről itt beszélünk, lássuk be, hogy csak abból a székből életpályamodell, aki ezt maga nem éli meg, meg nem gyakorolja. Azt kell mondanom, hogy a katona székéből ez nem modell, annál is inkább, mert ma már nyilvánvalóan elmennek egymás mellett a különböző ágazati életpályamodellek. *(Dr. Harangozó Tamás elhagyja az üléstermet.)*

Itt nem arról szól a történet az utóbbi időben, hogy a közszolgálat különböző területein feladatot vállaló, különböző minisztériumokhoz tartozó közszolgák - és ebbe beleérték a fegyverestől kezdve a közalkalmazottig mindenkit - életpályamodelljét egy olyan egységes rendszerben próbálják szerkeszteni, amelynek eredményeképpen valóban megtörténhet az a nagy csoda, hogy a honvédelmi tárcától egyszerűen azért, mert a feladat szűnik meg, az ember nem képes rá, kikerülő, de még nem öregségi nyugdíjkorhatárú ember mondjuk valóban a közigazgatásban nyerhessen tömegesen elhelyezést. Nyilvánvalóan ez sem a rendőrré nem igaz, sem fordítva nem igaz, ezek a pályák ebben a pillanatban nem átláthatók, az ezekre vonatkozó ösztönzés nem igazán szerepel.

A legnagyobb baj tehát az életpályamoddellel igazából az, hogy most egy menekülési útvonal arra vonatkozóan, hogy mit kezdjünk azokkal, akikre már nincs szükség, korengedményes nyugdíjba most már az új felállásban nem küldhetőek, és erre találunk nagyon jó és jól hangzó válaszokat. Ugyanakkor szent meggyőződésem, hogy ez a modell nem lesz működőképesebb, ugyanakkor nagyon sok kárt okoz, nagyon sok sérülést okoz a katonák lehetőségeit tekintve.

Korábban nem véletlenül mondták a katonaságról, hogy egy nyugdíjas pálya. Ami a katonaságban és a katonai életpályában igazán vonzó volt, az folyamatosan csökken, egyre inkább elvész az a versenyelőny, amely a közszféra más dolgozóival szemben a katonákat megilletné, lévén, hogy neki van egy olyan vállalása, hogy akár az élete árán is szolgálja a rendszert, ez a fajta előny elvész, ennek az előnynek a hiányában viszont a pálya vonzása lesz egyre gyengébb. Azt gondolom, hogy éppen ezért ez a törvénytervezet - bár jogi értelemben egyébként továbbra is mondhatom, hogy kifogástalan - a tartalma, célkitűzése tekintetében erősen kérdőjelezhető.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úr, kíván-e reagálni? *(Dr. Hende Csaba nemet jelez.)* Nem. Akkor a vitát lezárom, és egyben átadnám elnök úrnak az ülés vezetését.

(Dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke átveszi az ülés vezetését.)

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki a T/4992. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Az kérem,

kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 17. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 1. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság általános vitára alkalmasnak találta a törvényjavaslatot.

Tisztelt Bizottság! Javaslom, hogy ajánlásunkat szóban terjesszük elő. Kérdezem, hogy ki vállalja, hogy a plenáris ülésen előadja a bizottsági ajánlást. *(Dr. Harangozó Tamás visszatér az ülésterembe.)* Vargha Tamás képviselő úrra tennék javaslatot. Kisebbségi vélemény... *(Juhász Ferenc: Én szeretnék javaslatot tenni.)* Juhász Ferenc képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Elnök úr, szeretném, hogyha Iváncsik Imre alelnök úr mondhatná a kisebbségi véleményt.

ELNÖK: A kisebbségi véleményt Iváncsik Imre alelnök úr mondja.

Köszönöm szépen az előterjesztőknek a megjelenést.

A 2 óra 20 perc után 5 perc szünetet rendelék el a bizottság tagjainak a számára. *(Rövid szünet.)*

Tennék ügyrendi javaslatot, de szeretnék előtte annyiban egyeztetni, hogy mind az NGM képviselőinek, mind a BM képviselőinek 13 órakor a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén jelenésük van. Ez egy furcsa helyzet. Bár a magunk bizottságát egy nagyon meghatározó bizottságnak gondolom, de tekintettel vagyunk más bizottságok működésére is, ezért azt szeretném kérdezni, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság napirendjén elsőként a BM-et érintő vagy elsőként az NGM-et érintő napirendek szerepelnek, annak függvényében cserélnénk a napirendi pontokon. Parancsoljon, főosztályvezető úr!

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Elsőként a HM-et érintően van.

ELNÖK: És utána? *(Dr. Haág Tibor: Költségvetés.)* Utána a költségvetés. Akkor maradunk az eredeti napirendi pontjaink sorrendjénél, és nem teszük ügyrendi javaslatot azok cseréjére ekképpen.

Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4365. szám) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Következik 4. napirendi pontunk, Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló T/4365. számú törvényjavaslatához benyújtott, feladatkörünkbe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megtárgyalása.

Tisztelettel köszöntöm a Nemzetgazdasági Minisztériumból dr. Haág Tibor főosztályvezető urat, a Belügyminisztériumból dr. Tóth László helyettes államtitkár urat és a Honvédelmi Minisztériumból Sulyok János dandártábornok urat, a HM Közgazdasági és Pénzügyi Hivatalának főigazgatóját.

Tisztelt Bizottság! A feladatkörünkbe tartozó, XIII. és XIV. fejezethez benyújtott kapcsolódó módosító javaslatokat kell megtárgyalnunk, a kiosztott 2011. november 18-ai kiegészítő ajánlás kivonatából fogunk dolgozni. Elsőként a kormány álláspontját fogom kérdezni a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjétől, ezt követően szavazunk. Ha kérdés merül fel, ezt kérem a szavazás előtt jelezni. Felhívom a tisztelt bizottság figyelmét, hogy szokásunknak megfelelően az összefüggő ajánlaspontokról együttesen fogunk dönteni.

Tisztelt Bizottság! A kiegészítő ajánlás 283/1. pontjában Iváncsik Imre, Juhász Ferenc és képviselőtársaik tesznek javaslatot, mely tartalmában összefügg a 319/1. és /2. pontokban foglaltakkal. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjainak véleményét (*Iváncsik Imre jelentkezik.*), de előtte Iváncsik Imre alelnök úrnak adom meg a szót.

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A javaslatunk azt a célt szolgálja, hogy a szakszervezetek megkapják nevesítetten is azt a támogatást, amit korábban kaptak, fontosnak tartjuk, hogy ezt a költségvetésben is megjelenítetten, külön soron, garantáltan, a korábbi évekhez hasonlóan kapják meg a szakszervezetek. Ha ez nem lehetséges, akkor ellenkező esetben, összefüggésben az előző napirendi ponttal, a szakszervezetek lehetőségeinek a tudatos, szándékos csökkentésének fogjuk tekinteni a kormány részéről.

Szeretnék indokolást kérni ahhoz, hogy miért nem támogatja az előterjesztő a javaslatot.

ELNÖK: Főosztályvezető úr, parancsoljon!

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tulajdonképpen a társadalmi szervezetek támogatása előirányzaton belül szerepel a Honvédszakszervezet támogatása, tehát ez a támogatás meg fog valósulni. A Nemzetgazdasági Minisztérium által kiadott tervezési tájékoztatóban volt a tárcák részéről olyan előírás, amely a prezentációnak az egyszerűsítését szorgalmazta, terjedelmi egyszerűsítéseket a jobban kezelhetőség érdekében. Ez az egyik oka, ami miatt az előterjesztő nem támogatja ezt a módosító javaslatot.

Ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja. Kérem, kézfeltartással jelezze. (*Szavazás.*) 3. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) 14. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot sem kapta meg.

A 320/2. ajánlaspontban szintén Iváncsik Imre alelnök úr és képviselőtársai tesznek javaslatot. Ez tartalmában összefügg az ajánlásban megtalálható számtalan ponttal, ezt a képviselők láthatják az ajánlaspont alatt a keretes részben. Kérdezem a kormány, illetve a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. (*Szavazás.*) 3. Ki az, aki ellenzi? (*Szavazás.*) 14. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3. Az egyharmadot sem kapta meg.

A 320/1. ajánlaspontban eggyel korábban Szávay István képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. (*Szavazás.*) 3. Ki az, aki ellenzi? (*Szavazás.*) 14. Ki az, aki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3. Az egyharmadot sem kapta meg.

A 320/3. ajánlaspontban Rogán Antal képviselő úr tesz javaslatot. Ez összefügg az ajánlaspontnál feltüntetett további ajánlási pontokkal. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. (*Szavazás.*) 14. Ki az, aki ellenzi? (*Szavazás.*) 3. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3. A bizottság támogatta.

A 332/1. ajánlásponban Lukács Zoltán képviselő tesz javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

A 332/2. ajánlásponban szintén Lukács Zoltán képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

A 332/3. pontban szintén Lukács Zoltán képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

A 332/4. pontban szintén Lukács Zoltán képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

A 353/1. pontban Gógös Zoltán és Szabó Imre képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 3. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3. A bizottság egyharmada sem támogatta.

A 371/1. pontban Varga Zoltán és Pál Tibor képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

A 374/1. pontban Varga Zoltán képviselő és képviselőtársai tesznek javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 14. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság nem támogatta.

Tisztelt Bizottság! A kiegészítő ajánlaspontok végére értünk. Most utolsóként a Sport- és turizmusbizottság módosítójáról döntünk, amely 1 milliárd forintot kíván elvonni a honvédelmi fejezettől. Emlékeztetőül, a bizottságunk november 8-án tárgyalta a költségvetéshez benyújtott módosító javaslatokat, rá egy nappal nyújtotta be a sportbizottság az 1 milliárdos elvonásról szóló javaslatát. A módosító javaslatuk száma 487., és 492. számú ajánlás 286. ajánlaspontjában szerepel. A költségvetési bizottság tárgyalta. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. HAÁG TIBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja. *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúan nem támogatta a módosító javaslatot.

Végül megkérdezem a tisztelt bizottság tagjait, illetve az előterjesztőt, hogy tud-e olyan kiegészítő ajánlaspontról, amiről kellett volna döntenünk, de ezt nem tettük meg. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben ilyen nincs, köszönöm az előterjesztőknek a megjelenést, a napirendi pontot lezárom, és további jó munkát kívánunk mindegyiküknek.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4998. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)

Rátérünk 5. napirendi pontunkra, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/4998. számú törvényjavaslat általános vitája.

Tisztelettel köszöntöm körünkben Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár asszonyt a Belügyminisztériumból és dr. Bodnár Bence osztályvezető urat, szintén a Belügyminisztériumból. Megkérném a helyettes államtitkár asszonyt, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslatot. Parancsoljon, államtitkár asszony!

Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli előterjesztése

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az önök előtt lévő törvényjavaslatnak tulajdonképpen egyetlen célja van, hogy hasonlóan a már benyújtásra került közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényjavaslatához, a megfelelő koherenciát biztosítsa a kialakítandó, egységes közszolgálati életpálya tekintetében. Ezért a javaslat - azonosan a már említett közszolgálati köztisztviselőkről szóló törvénnyel - tartalmazza az átjárhatóságot, a mobilitást a fegyveres, hivatásos állományban szolgálatot teljesítők és a közszolgálati köztisztviselők jogviszonya, munkaterülete között.

Ennek érdekében az alap- és a szakvizsga kérdéskörét szabályozza oly módon, hogy kölcsönösen elismeri a hivatásos állományú jogviszonyban lévők által tett kötelező alap- és szakvizsgát, illetve a köztisztviselők által tett alap- és szakvizsgát mindkét jogviszony, ezzel is biztosítva a mobilitást és az átjárhatóságot.

A képzés, továbbképzés rendszerének hasonlóságot tétel a közszolgálatban dolgozókhöz szintén ezt a célt szolgálja.

Bevezetésre kerül - még egyszer hangsúlyoznám, hogy azonosan, az új köztisztviselői törvénnyel azonos módon - a tartalékállomány bevezetése. A KIM működteti ezt a tartalékállományt. Ennek a tartalékállománynak az igénybevétele kerül kiterjesztésre, ez a lehetőség kerül kiterjesztésre a hivatásos jogviszonyban állókra is, ami azt jelenti, hogy abban

az esetben, hogy ha a hivatásos szolgálatra alkalmatlanná válik egészségügyi vagy bármely más okból, akár a képzési rendszerben nem tudja a megfelelő szinteket teljesíteni, akkor lehetőség van arra, hogy egy egységes tartalékállományba kerüljön. Ez a tartalékállomány a felmentési időn túl egy évig tarthat, amikor megkeresik neki azt a képzettségének, végzettségének, tudásának megfelelő, közigazgatásban lévő más olyan munkahelyet, munkaterületet, ahol továbbfoglalkoztatható.

A tervezet tartalmazza továbbá a kifogástalan életvitellel kapcsolatos pontosító szabályt, amelyet az országgyűlési biztos úr kérésére változatlan tartalommal kormányrendeletből emelünk törvényi szintre.

Tartalmazza továbbá szintén az életpályával összefüggésben azt az új érdekvédelmi rendszert, amelyet bevezet a közszolgálati törvény is. Ez azt jelenti, hogy megmaradnak a szakszervezetek jogosítványai, bár hangsúlyoznom kell, hogy a szakszervezeti kedvezményrendszer, a szakszervezeti tisztségviselőkre vonatkozó kedvezményrendszer valóban csorbításra kerül, teljesen azonos módon a közszolgálati törvényben foglaltakkal. Ugyanakkor létrehozuk a magyar rendvédelmi kart, amely szakmai érdekképviselői tanácsadó testület, ha így tetszik, amely köztisztviselőként fog működni. Ennek minden olyan hivatásos állományú a tagja, aki a rendvédelmi szerveknél teljesít szolgálatot, illetve tagjai még a hivatásos állomány mellett a rendvédelmi szerveknél dolgozó közalkalmazottak is.

Bevezetésre kerülne határozott időre, azaz egy évre a tiszthelyetteseknek egy havi rendszeres juttatás, amely 14 ezer forint összegű. Ezt pillanatnyilag a törvényjavaslat úgy tartalmazza, hogy csak 2012. évre szól, és a következő évi, tehát a 2013-as költségvetéstől függően megmarad vagy esetleg változik.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Bár hivatalos meghívó nem érkezett a részükre, de jelen vannak a bizottsági ülésünkön a szakszervezet képviselői, és jelezték, hogy hozzászólni kívánnak. Erre akkor van lehetőség, hogyha én erre ügyrendi javaslatot teszek, és a bizottság ezt szavazással megerősíti. Ezért meg is tenném ezt az ügyrendi javaslatot. Kérdezem, ki támogatja, hogy Kucsera Miklós főtitkár úr, a Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetségének vezetője, főtitkára hozzászóljon. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Főtitkár úr, megadom önnek a szót. Parancsoljon, foglaljon oda helyet, és kérem, hogy röviden ismertesse az álláspontját. Ezt követően kerül sor a képviselői kérdésekre, hozzászólásokra, amelyek természetesen már államtitkár asszonyt illetik. Parancsoljon, főtitkár úr, öné a szó!

KUCSERA MIKLÓS (Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönjük szépen a bizottság tagjainak, hogy lehetőséget biztosítanak, hogy néhány gondolatban elmondjuk az érdekképviselők véleményét és álláspontját a bizottság előtt lévő törvényjavaslattal kapcsolatban, elnök úr kérte, hogy röviden.

Nem szeretnék abba belemenni, hogy október 27-én volt egy Rendészeti Érdekegyeztető Fórum-ülés, melyen a Belügyminisztérium elénk tárta az ilyen irányú módosításokat, amely most a bizottság előtt van, melyen több kérdést és felvetést megfogalmaztunk mind írásban, mind szóban miniszter úr felé. Ezzel kapcsolatban ígéretet kaptunk, hogy lesznek szakmai egyeztetések, illetve még egy RÉF-ülés lesz, mielőtt ez benyújtásra kerül. Ezek nem történtek meg.

Továbbá szeretném elmondani elnök úrnak és a bizottság tagjainak, hogy a múlt hét péntekén Lázár János frakcióvezető úr meghívására a munkástanácsok konföderációja révén

érdekképviselőtünk is nála járt, kérdéseinkre, hogy az egyes jogállási törvények mikor kerülnek bevezetésre, a frakcióvezető úr július 1-jét határozta meg.

Szeretném elmondani ezzel kapcsolatban még, hogy a szakszervezeti jogok elvételével kapcsolatban mind a mi érdekképviselőtünk, mind sok más érdekképviselő is és a bizottsági tagok is az elmondható, hogy hosszú évek óta javasoltuk azt, hogy át kell dolgozni, át kell alakítani, egy új rendszerben, egy új formában kell ezt működtetni. Azzal, hogy ezen törvénnyel a szabadidő-megváltás, illetve a munkaidő-kedvezmény teljes mértékben minimalizálásra kerül, megvonják azon lehetőségeinket, hogy tagjainkat megfelelő módon tudjuk képviselni a munkáltatókkal szemben.

Saját szakmai tapasztalatunk alapján elmondhatjuk, hogy a büntetés-végrehajtás területén az érdekképviselő a mindenkori országos vezetéssel és a mindenkori rendészeti kormányzattal egy konstruktív, együttműködő, tárgyalásos alapon nyugvó munkát végzett. Soha olyan módon nem nyilvánultunk meg, és nem tettünk olyan lépéseket, mely akadályozta volna, illetve befolyásolta volna Magyarország demokratikus működését. Mindig tudomásul vettük és elfogadtuk az ország nehéz gazdasági helyzetét. Azonban azt is értsék meg a képviselő urak és a tisztelt vendégek, hogy az érdekképviselőket egy olyan közbülső szerepet játszottak a középírányító szerv, a minisztériális szerv és az állomány között, melyben az információáramlás lehetővé tette, hogy megértsék jobban a munkavállalók az egyes kormányzati döntéseket, hiszen az egyes érdek-képviselői vezetőknek, mint jómagamnak is... Nekem saját magamnak 385 dolgozóm van a Budapesti Fegyház és Börtönben, napi szinten tartom velük a kapcsolatot, napi szinten tájékoztattuk őket mind a középírányító, mind a kormányzat részéről megfogalmazott kérdésekben.

Még egyszer szeretnék azt kérni elnök úrtól és a tisztelt bizottság tagjaitól, hogy az érdek-képviselői jogok ez irányú teljes körű átalakításáról, ha még mód van, lehetőség van, azon érdekképviselőekkel, melyek erre nyitottak, egy újabb egyeztetést kezdeményeznénk.

Illetve azt is szeretném elmondani, hogy sajnálatosan azt látjuk, hogy egyes szakszervezeti vezetők megnyilvánulásának az eredménye az, hogy összességében a rendvédelem területén ilyen szigorításokat vezetnek be az érdekképviselőket tevékenységében.

A karral kapcsolatosan ezen a RÉF-ülésen április 27-én több kérdést tettünk föl, melyre nem kaptunk azóta se választ, ennek a felépítését, működését, kik fogják alkotni, milyen irányból épül föl, milyen összegből fog ez működni, milyen kötelező tagdíjak lesznek. Azt gondolom, hogy ezek nagyon fontos kérdések. Mi nem az ellen vagyunk, hogy egy új rendszer kerüljön bevezetésre, mi azt szeretnénk volna látni és szeretnénk látni, hogy az milyen módon és hogyan alakul ki, és ebben milyen szerepet szán esetleg az érdekképviselőeknek a Belügyminisztérium, illetve a kormányzat.

Szeretném még egyszer megkérni tisztelt elnök urat és a tisztelt bizottság tagjait lehetőséget adni az érdekképviselőeknek arra, illetve a Belügyminisztérium irányába olyan lépéseket tenni, hogy ezen megszorító intézkedések, melyek az érdekképviselőket érintik, esetleg egy újratárgyalásba kerüljenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én azért nagy tisztelettel hallgatnám a minisztérium képviselőjétől, hogyha föl tudná sorolni, hogy melyek azok a szakszervezeti jogosítványok, amelyek megmaradnak, merthogy azt mondta helyettes államtitkár asszony, hogy a szakszervezeti jogosítványok közül milyen sok megmarad. Ha egyet tetszene mondani azon kívül, hogy egyáltalán létezhetnek. A

szakszervezeti jogosítványokat én úgy értem, hogy amivel érdeket tudnak védeni, amivel a munkavállalók érdekében föl tudnak lépni, amivel mondjuk munkajogi kérdésekben meg tudnak nyilvánulni. Én ebből a törvényből nem tudok ilyet kiolvasni, nekem úgy tűnik, hogy minden ilyen jogosítvány ehhez a kvázi érdekvédelmi szervezethez, ehhez a rendvédelmi karhoz, „bábszínházhoz” fog kerülni.

Azt mondta a helyettes államtitkár asszony, hogy 2013-ban a költségvetéstől függően marad meg ez a bérkiegészítés, juttatáskiegészítés. Ezt se látom a törvényből kiolvashatónak. A törvénybe nagyon pontosan az van beleírva, hogy 2013. január 1-jével hatályát veszti ez a rendelkezés, egy félmondat sincs arról, hogy az ország költségvetési helyzetére tekintettel vagy bármi más miatt ez a szabály változhat. Ebben nagyon egyszerűen, magyarul le van írva, hogy 2013. január 1-jén megszűnik ez a juttatás, tehát hogy egy éven keresztül adandó dologról van szó, amit jó, ha mindenki érteni is fog, hogy az nem fog beépülni a bérbe, vagy nem fog utána ez bázisként megjelenni, hanem egy évig kapják az újonc kollégák, és akkor utána majd valami történik.

Nyilván nem ez a terepe annak, mert általános vitára való alkalmasságról beszélünk, hogy hosszan fejtegetjük a törvénnyel szembeni ellenérzéseinket. Eleve nevetséges, hogy vasárnap délután kerül föl egy hivatásos jogállásúak teljes életpályáját, szolgálati jogviszonyát és mindenét rendező törvény, és ezt kedden délelőtt már tárgyaljuk.

Ez a dokumentum a megítélésünk szerint, legalábbis a rendvédelmi állomány tekintetében mindenképpen a fekete könyv, olyan dolgokat rendez el benne a kormány, amiről a tisztelt kollégák az elmúlt években még álmodni se mertek, de azért azt szeretném mondani, hogy nem úgy, ahogy gondolták, hanem pont ellenkezőleg, tehát ez gyakorlatilag a megmaradó jogosítványok teljes felszámolását rendezi, emeli törvényerőre, a szolgálati nyugdíj megszüntetésétől kezdve.

A most már szerintem józan ésszel föl se fogható titkosszolgálati és az egymás feljelentgetésén alapuló munkaszervezési módszer, amit ez a törvény kínál mindenkinek, aki szeretné megtisztelni magát azzal, hogy havi 100 ezer forintért vállalja ezt a munkát vagy 90 ezer forintért, az NVSZ jogköre további kiterjesztésre kerül, és a titkosszolgálati eszközökkel való vegzálása az állománynak még jobban kiteljesedik. Ezt most megfejelik azzal, hogy a rendvédelmi kar, ami legalábbis a kiküldött javaslatához képest előremutató jelleggel, ha lehet ilyenről egyáltalán beszélni, az etikai szabályokat nem kívánja törvényben szabályozni, ami azt hiszem, hogy azért az európai jogfejlődésnek egy csúcspontja lenne, ha etikai szabályokat törvényben rögzítenénk, ilyeneket tisztelt képviselőtársaim, minthogy köteles a környezetét rendben és tisztán tartani minden hivatásos. Nem akarok ezzel viccelődni, sokat lehetne viccelődni, hogy melyik környezetét mikor és hol kell tisztában tartania a rendvédelmi dolgozónak, de azt hiszem, hogy ez ennél sokkal szomorúbb.

Ettől függetlenül a törvény alapján természetesen továbbra is alkalmas lesz a rendvédelmi kar arra, hogy egymás feljelentgetésével szórakoztassa az állományt, és mondjuk egy-egy munkatársnak a levadászása házon belül egy ilyen kiváló kis korporatív, önszerveződő módon, a hatóságok beavatkozása nélkül megtörténhessen.

Egyszerűen én nem is értem tényleg, tehát ha ezt valamelyik képviselő komolyan végiggondolja, hogy mikor volt ebben az országban olyan rendszer, aminek a besúgás, az egymás feljelentgetése és az állományon belüli egymásra bízása volt az alapja annak, olyan jogosítvánnyal, hogy az a kar gyakorlatilag a munkavállaló elbocsátására is jogosít... Lehet, hogy én érzem valahogy máshogy ezt a dolgot. (Tóth Gábor: *Fiatal vagy!*) Én szerintem... Így van, fiatal vagyok, hála a jó istennek, nekem az előző rendszerből túl sok minden ilyen tapasztalatom személyesen nem volt még, egyet tudok, hogy amíg élek, azon fogok küzdeni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben az országban még egyszer ilyen rendszer ne lehessen. Önök meg ezt építik most, tisztelt képviselőtársaim, mosolyogva a bajszuk alatt, vagy még annál durvábbat, ami a '80-as években Magyarországon volt. Természetesen ameddig

elmennek, olyan lesz utána a viszontválasz is ezekre a dolgokra nyilvánvalóan, az élet hosszú távon mindig igazságos.

Hogy most csak néhány konkrétumot mondjak, a végkielégítések szabályainál nem értjük többek között például, hogy miért tiszteljük meg azzal a hivatásosokat, hogy ha mondjuk nem fogadja el a beosztást - nyilván képzettségének, végzettségének megfelelő beosztást fog mindenki kapni, ez teljesen egyértelmű, munkakörülményeit, családi körülményei, lakhatását is figyelembe véve fognak nyilván mindenkinek beosztást ajánlani -, akkor ő a végkielégítése felét miért veszíti el.

Azt most nem kívánom megismételni, mert a szakszervezeti vezető kollégánk is elég nagy szerénységgel és az önök iránti tiszteletből elég óvatosan fogalmazva elmondta a kifogásaik egy részét, azt most nem ismételtem meg, mert a Hjt.-ben ugyanezek benne vannak, és az előbb már megkérdeztem, hogy ezeknek mi az indoka.

Gyakorlatilag még egyszer azt szeretném nagyon röviden megerősíteni, hogy ezt a magyar rendészeti kart ebben a formájában és ahogy előttünk van, nem tudjuk másnak tekinteni, minthogy egy fürmedvény, amit semmilyen módon nem lehet támogatni. Ha kikerül belőle az, hogy a saját etikai szabályzataik alapján ők mondjuk a rendészeti karból el tudják távolítani a saját munkatársaikat, amiben tudjuk, a törvény legalábbis azt mondja, hogy mindenki alanyi jogon tagja a rendészeti karnak, aki hivatásos, tehát gondolom, és ezt kérdezném is, ha megszűnik egy etikai, fegyelmi ügy lezárásából kifolyólag az ő rendvédelmi kar-tagsága, akkor ezek szerint azzal az utcára is kerülnek, és a hivatásos jogállásuk is megszűnik. Ezt azért jó lenne tisztázni, mert a törvény így nem mondja ki, de szerintem azzal az egyszerű mondattal, hogy mindenkinek, aki hivatásos, kötelező a kar tagjának lenni, azt gondolom, hogy a kar tagjának a karból való eltávolításával magyarul a hivatásos jogállása is meg fog szűnni, erre azért szeretnék választ kapni, hogy ezt így értik-e a jogalkotók is. Ezt így semmilyen módon nem lehet támogatni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A kormánypárti frakciók nevében azt határozottan szeretném visszautasítani, hogy olyan rendszert építenénk, amilyennel önök jogutódlást vállaltak.

Megadom a szót helyettes államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az MRK-ra, a rendészeti karra vonatkozóan részletes szabályokat tartalmaz a tervezet, gondolok itt arra, hogy miután köztestületként fog működni, a feladata, a hatásköre, megalakulása ebben a törvényben is pontosan le van írva, illetve a köztestületre vonatkozó szabályok szerint szabályozott. A tagdíját maga állapítja meg. Alulról szerveződő, közgyűlés által létrehozott vezetőséget választ. Úgy gondolom, hogy erre részben megadtam a választ a kollégának.

A juttatás. Igaza van képviselő úrnak, de szerettem volna jelezni, hogy a kormányzat szándéka, hogy amennyiben lehet, akkor ugyan hatályon kívül helyeződik ez a bizonyos 14 ezer forintos tiszthelyettesi juttatás, de ha a költségvetés megengedi, akkor ez vissza fog kerülni a törvénybe, ha a költségvetés megengedi, akár nem ideiglenes jelleggel, hanem végleges jelleggel is.

Természetesen szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos szabályokat ez a törvénytervezet nem tartalmaz, hiszen az már egy másik törvényjavaslat, a Hszt. módosítása ezzel kapcsolatban önök előtt van, a tisztelt Ház tárgyalja. Ugyanakkor nyilván ehhez kapcsolódóan néhány pontosítást el kellett még végeznünk.

Nem szűnik meg a jogviszonya azzal a hivatásos állományú tagnak, hogyha az etikai bizottság eljárásának végeredménye számára negatív, de ezt majd még a köztestület alapszabályában foglaltak, illetve az etikai eljárás részletes szabályai fogják tartalmazni, hogy

milyen lehetősége lesz a karnak arra, hogy akár fegyelmi eljárást kezdeményezzen, vagy bármilyen jelzéssel éljen a munkáltató felé.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Juhász Ferenc képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Logikailag Harangozó képviselő úr elé kíváncszott volna a kezdeményezésem, de nem voltam elég éber, ezért szíves elnézést kérek, de szeretném azt az ügyrendi javaslatot tenni, mert hiszen elhangzott egy kérés, hogy tudniillik a honvédelmi bizottság a mai vitáját halassza el egy héttel mondjuk, azalatt pedig történjen olyan egyeztetés, amit a szakszervezetek megbízott képviselője az imént kért.

Azzal szeretném alátámasztani az ügyrendi javaslatomat, hogy az egy hét gyakorlatilag nem teszi lehetetlenné a törvény idej elfogadását, ha ez a kormányzat erős szándéka, ugyanakkor az egy hét mégis sanszot ad arra, hogy azok az egyeztetési mechanizmusok, amelyek idáig döcögve haladtak, vagy nem adtak lehetőséget arra, hogy a képviselet ezzel kapcsolatosan a véleményüket elmondják, felszínre kerülhessenek, és kormánypárti képviselőtársaim is és mások is megismerhessék.

Ennek a törvénynek a genezisén jól látszik az a kormányzati szándék, amely alapvetően büntetni kívánja azokat, akik fölléptek a kormánnyal szemben, és ez egy nagyon komoly büntetőintézkedési sorozat, ami megfogalmazódik már most itt a második törvénytervezetben. Álláspontom szerint rossz irány, amit folytatnak, ugyanakkor mégis jobb volna az, hogyha maguk az érdekeltek mondhatnák el ezzel kapcsolatosan az álláspontjukat, véleményüket.

Summa summarum, azt kérem, hogy adjunk erre lehetőséget.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Én önmagában ezt nem támogatom, de ide fölírtam magamnak, hogy a Belügyminisztérium parlamenti államtitkárát fogom arról tájékoztatni, hogy a szakszervezetek részéről egyeztetési igény merült fel, ráadásul úgy, hogy erre kaptak korábban ígervényt, és erre kérném a helyettes államtitkár asszonyt is, hogy ezt közvetítse.

Megadom a szót Dorosz Dávid képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az LMP véleménye szerint ennek a törvénynek sem a szellemiségével, sem a céljával, sem az abban tett konkrét javaslatokkal nem tudunk egyetérteni, és így az általános vitára való alkalmasságot nem fogjuk támogatni, és amennyiben jelentős változások nem következnek be, a végszavazás során is nemmel fogunk szavazni.

Mivel ez még jelen pillanatban egy általános vitára való alkalmasság, ezért nem mennék bele teljes mértékben a részletekbe. Viszont itt a magyar rendvédelmi kar felállítása kapcsán mindenképpen szeretném elmondani, hogy ezt a felülről építkező, kötelező tagsággal rendelkező, nem arányos képviseletet biztosító rendszert, ami egy kifejezetten állam által irányított korporatív rendszer, amire sajnos már láttunk példákat a történelemben, és úgy látjuk, hogy ezek a példák nem éppen a legjobb irányba vitték el az ilyen jellegű képviseletet, nem tudjuk támogatni. Az LMP mindig is a közösségek és a szakmák önszerveződésében hitt, és ezeket kívánja támogatni. Éppen ezért azok a bevezetőben elhangzott korlátozásokat, illetve jogosítvány elvesztéseket, amelyek az MRK-val szemben a szakszervezetek oldalán jelentkeznek, nem tudjuk támogatni, hiszen úgy gondoljuk, hogy mind anyagi, mind jogi erőforrásaikat, illetve alapjaikat elvesztik lényegében a

szakszervezetek, amivel a munkájukat tudják végezni, lényegében kiüresítik a szakszervezeti jogosítványokat, és magukat a szakszervezeteket is kiüresítik, és névleg tudják majd ezen túl ellátni a feladataikat.

Szintén aggályosnak érezzük a hatálybalépést. Úgy gondoljuk, hogy nincs megfelelő idő és felkészülés arra, hogy ez a törvény valójában hatályba tudjon lépni, és csatlakozva a munka törvénykönyve 2012. július 1-jei hatálybalépéséhez, nem tudjuk azt elfogadni, hogy ez egy fél évvel előbb, már január 1-jén hatályba lépjen, és nem is látjuk okát annak, hogy ezt a kettőt elválasszuk egymástól.

Úgy érezzük, hogy az alapjogokat szükséges és arányos mértékben lehet csak korlátozni jogállamokban, és úgy érezzük, hogy a szakszervezeti jogok ilyen szintű megvonása nem elégíti ki ezeket a feltételeket. Véleményünk szerint ez Magyarország által aláírt nemzetközi szerződésekbe, kifejezetten az ILO által kezdeményezett és Magyarország által nemzetközi kötelezettségként aláírt szerződésekbe ütközik, és éppen ezért, amennyiben ezt a jogszabályt így ebben a formában fogadja el a tisztelt Ház, mindenképpen alkotmánybírósági beadvánnyal fogjuk azt megtámadni, ha még akkoriban lesz Alkotmánybíróság.

Egy dolgot szeretnék kérdezni, ami konkrétum, hogy a vámosok helyzetével mi fog történni, hiszen ez a Hszt. hatálya alól kikerült. Az ő helyzetük hogyan lesz szabályozva? Hallottuk itt a szakszervezetek részéről, hogy az egyeztetési folyamattal kapcsolatos kritikák felmerültek. Ebben csatlakozom a Juhász képviselőtársam által felvetett javaslatához, illetve ügyrendi indítványhoz, mi is úgy gondoljuk, hogy akkor kerülhet ez a Ház elé, és akkor tudjuk az ország nyilvánossága előtt is a legjobb és a lehető legjobb mértékben megvitatni ezt a törvényt, amikor a megfelelő egyeztetési eljárások lezárultak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Egy ülésvezetési hibát követtem el az imént, Juhász Ferenc képviselő úr tett egy ügyrendi javaslatot, amelyről én nem szavaztattam, ezért elnézést kérek mind az ügyrendi javaslat tevőjétől, mind a bizottságtól. Ezért most megkérdezem, hogy ki az, ki támogatja a honvédelmi bizottság napirendjén szereplő aktuális napirend elnapolását a jövő hétre. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 6. Ki az, aki ezt nem támogatja? *(Szavazás.)* 14. Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság az ügyrendi javaslatot elutasította.

Most megadom a szót helyettes államtitkár asszonynak, hogy reagáljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden annyit szeretnék elmondani, hogy a katonák jogállásáról szóló törvény ugyanúgy január 1-jén lép hatályba. *(Iváncsik Imre távozik az ülésről.)* Ez a törvénycsomag átmeneti rendelkezéseket tartalmaz a munka törvénykönyvére és az egyéb jogállási törvényekre vonatkozóan, pontosan annak érdekében, hogy a munka törvénykönyve, illetve a közszolgálati törvény nem január 1-jei hatálybalépését megfelelően kezelje.

Két megjegyzést még. Az egyik a szakszervezetekkel történő egyeztetésre vonatkozik. Én úgy gondolom, hogy akkor, amikor belügyminiszter úr a szakszervezetekkel az érdekegyeztetési fórum keretében leült, és tájékoztatta a szakszervezeteket az akkor még csak készülő normaszöveg-tervezetről, mindazon pontokat végigvették és kibeszélték, amelyek elviekben a pontos normaszöveg megírását megelőzték és meg kellett hogy előzzék. A másik, hogy az ILO egyezménye a rendvédelmi szervekre, illetve a hivatásos állományú jogviszonyban állókra nem vonatkozik.

Köszönöm.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném a bizottság tagjait, hogy van-e egyéb kérdés, hozzászólás. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, a vitát lezárom. Kérdezem, hogy ki az, aki a T/4998. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 14. Ki az, aki ellenzi, hogy ez általános vitára alkalmas? *(Szavazás.)* 5. Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* A bizottság elfogadta.

Tisztelt Bizottság! Szintén javaslom, hogy ajánlásunkat a plenáris ülésen szóban terjesszük elő. Kérdezem, hogy ki vállalja, hogy előadja a bizottságunk ajánlását. *(Jelzésre:)* Tóth Gábor képviselő úr. Tóth Gábor képviselő úrra tennék javaslatot, ha nincs más.

Köszönöm az előterjesztőknek. *(Jelzésre:)* Bocsánat. Juhász Ferenc képviselő úr!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Elnök úr, a kisebbségi álláspontot dr. Harangozó Tamás képviselőtársam mondaná el.

ELNÖK: A kisebbségi álláspontot a plenáris ülésen a Honvédelmi és rendészeti bizottság részéről dr. Harangozó Tamás képviselő úr teszi meg.

A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/5004. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)

Az előterjesztőknek köszönöm az eddigieket, és ne is menjenek sehova, hiszen rátérünk a 6. napirendi pontunkra, az egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvénymódosításokról szóló T/5004. számú törvényjavaslat általános vitája. Szintén a Belügyminisztérium képviselőjében államtitkár asszonyt fogom megkérni, hogy röviden ismertesse a javaslatot. Parancsoljon! Öné a szó.

Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli előterjesztése

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ez a törvénycsomag két nagy törvény módosítását végzi el, egyrészt a nemzetbiztonsági törvény, másrészt pedig a rendőrségről szóló törvény módosítását. Tartalmaz más törvénymódosítást is, ez azonban következménye ezen két törvény módosításának.

A nemzetbiztonsági törvénnyel kapcsolatban két jelentős módosítást hajt végre. Az egyik, hogy az Információs Hivatal a belügyminiszter irányítása alá kerül, változatlan formában és szervezettel. A másik jelentős változás, hogy létrejön egy új nemzetbiztonsági szerv, amit úgy hívnak, hogy nemzeti... - bocsánat, még puskázom - ...információs és bűnügyi elemző központ. A nemzeti információs és bűnügyi elemző központ a jelenlegi Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ bázisán, ennek fizikai és technikai adottságain ugyanazzal az állománnyal, de kibővített állománnyal fog létrejönni. Ennek az a célja, hogy a működése és a feladatrendszere úgy áll föl, amely képessé teszi arra, hogy az összes nemzetbiztonsági szolgálatnál az összes szaktevékenységet összefogva, értékelve, elemezve egy kormányzati biztonsági döntéshozatalt és egy tájékoztatást segítsen elő, ne fordulhassanak elő a szolgálatoknál, illetve a rendvédelmi szerveknél olyan párhuzamos folyamatok, amelyek csak felaprózzák az erőt és a lehetőségeket.

Nem bűnüldözési szerv, biztonsági érdeket sértő adatok feldolgozása, elemzése a célja és a feladata, és egy olyan tájékoztató rendszer létrehozása és működtetése, amely a kormány munkáját segíti.

Az Rtv.-módosítás két lényegesebb pontot tartalmaz. Az egyik, hogy a Terrorelhárítási Központ számára teszi lehetővé, hogy azokban az esetekben, amikor magyar állampolgárok háborús vagy terrorcselekmények kapcsán külföldön veszélybe kerülnek, és az ő menekítésükről, hazahozatalukról születik döntés, akkor ebben közreműködjenek. Hangsúlyozni szeretném, hogy ezt a külpolitikáért és a rendészetért felelős miniszter együttes javaslatára rendelnék el, illetve a hatályos nemzetközi normák betartása mellett kerülhetne erre sor.

Módosítást tartalmaz az Rtv. abban a vonatkozásban, hogy előfordulhat, és ez pillanatnyilag kormányrendeleti szinten rendezett, hogy valamely személy védetté nyilvánítását kell elrendelni. Ez pillanatnyilag a belügyminiszter hatásköre. Ez a hatáskör továbbra is a miniszternél maradna, ámde van egy olyan előírás a hatályos szabályokban, amely azt mondja, hogy a Köztársasági Őrezred, amely a védett személy védelmét ellátja, havonta köteles felülvizsgálni, hogy ez a védettség indokolt-e még. Természetesen egy védett személlyé nyilvánítás egy hónapon belül nem hozhat fel olyan okokat, hogy ennek a védelemnek a megszüntetésére szükség van, és nem kell tovább fenntartani. Ezért egyéves időintervallumban határozza meg ezt az időszakot a törvényjavaslat.

Én úgy gondolom, hogy ez a legalapvetőbb módosítás, ami ebben a törvénycsomagban szerepel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Harangozó Tamás képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A javaslatban tényleg komoly változások vannak, és ez is abba a sorba illeszkedik, amelyre legalább másfél hónapja volt bárkinek ebben az országban, hogy megnézhesse, de azért igyekeztünk felkészülni. Sajnos ez nem tartozott abba a körbe, hogy újságban is olvashattuk volna, hogy mi fog elénk kerülni.

Csak úgy szeretném megjegyezni, hogy a külföldön bajba jutott állampolgárok evakuálásáról szóló részt nagyon nagy örömmel vesszük, hogy ezt most elrendezik, ezt még akár lehetne is támogatni. Amint egy évvel ezelőtt elmondtunk, hogy jogalap nélkül, ám nagy sajtóvisszhanggal és óriási propagandával egy Malév-különgéppel kirepült a Terrorelhárítási Központ néhány munkatársa, majd visszarepült, hogy ez az evakuálás - vagy így történt, vagy nem - nem volt jogszerű, mert legalábbis a TEK jogállását tekintve ennél több jogosítványa nem volt.

Azt nem értjük, és ezt kérdezném nagy tisztelettel, hogy a büntetőeljárás célból végzett titkos információgyűjtést miért kell kiterjeszteni a Terrorelhárítási Központnál, tehát hogy ezt a gátat, hogy kizárólag ebben a körben lehet titkos információgyűjtést végezni a Terrorelhárítási Központnak, miért kell a továbbiakban kivenni, mi volt az egyéves működésnek vagy nem tudom, minek a tapasztalata, ami alapján parttalanná teszik a Terrorelhárítási Központ titkos információgyűjtését.

Szeretném kérdezni, bár említette helyettes államtitkár asszony, hogy a javaslat a 30 napot 12 hónapra növeli az ideiglenes védelemben részesített személyi védelemnél, hogy ez név szerint kiről szól, de nem akarok pikírt lenni. Tehát értjük azt, hogy az elmúlt 20 évben ez működött, és megvolt ennek az oka, hogy harmincnaponta felülvizsgálják. Vagy esetleg készül-e valami, olyan elemzések készültek a Belügyminisztériumban, hogy itt sok olyan emberre kell számítani, akit éveken keresztül, bár közjogi tisztsége nem jogosítja fel erre

esetlegesen, nagyon komoly társadalmi elvárások miatt, közjogi méltóságán túlmutató képviselők, vagy nem tudom, kik lehetnek azok, akiket így hosszú-hosszú hónapokon vagy éveken keresztül védeni kell? Én egy ilyenről tudok, az egy nagyon fontos személyisége a Fidesz-frakciónak, de akkor írjuk bele a törvénybe, talán az egyszerűbb lenne.

Az adatok őrzésére vonatkozó szabályokra szeretnék érdeklődni, hogy annak mi az indoka, hogy az új rendszer együttműködő személyeinek, a fedett nyomozóknak a személyes adatait 20 évig kell őrizni, hogy ez változás volt-e, vagy csak egy újrakodifikálás. Ebben a tekintetben nem tudtunk már tájékozódni.

A nemzeti információs és bűnügyi elemző központtal kapcsolatban pedig megdöbbenve állunk, szerintem ez nem nagy meglepetés. Gyakorlatilag az eddig is szép számmal felszaporított titkosszolgálati szervek fölé egy szuper-titkosszolgálati szervet hoz most létre a kormány, amelynek a vezetője egyszemélyben Magyarországon minden szenzitív és titkos adathoz külön engedély nélkül egy gombnyomással hozzájuthat. Azt hiszem, hogy ezt a nálunk szerencsétlenebb rendszerekben működő országok is megirigyelhetnék, már akik az államot működtetik. Tehát csak mondom, képviselőtársaim is biztos végigszaladtak a törvényben, de azért hogy lehessen érteni. A rendőrség, a Terrorelhárítási Központ, a belső elhárítás, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, a NAV, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a katonai nemzetbiztonsági szolgálat, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügy, az állampolgársági ügyeket lefolytató hatóságok teljes adatbázisához, a katasztrófavédelem, a büntetés-végrehajtás teljes adatbázisához, a közlekedési hatóság teljes adatbázisához.

Tehát ha valaki szeretné megtudni, hogy éppen hol jár az országban, azt egyébként vagy tudják képviselőtársaim, vagy nem, az autópálya kamerarendszere egyébként ma erre tökéletesen alkalmas, csak nem volt még olyan bátor kormány, amely vette volna a bátorságot ahhoz, hogy titkosszolgálati és rendészeti szervekkel ezt most úgy kösse össze, ahogy most össze fogja kötni, külön engedély nélkül bárkiről le lehet kérni majd, hogy mondjuk 10 perccel ezelőtt melyik kapu alatt haladt el az autója. Ezt csak úgy halkán teszem hozzá. Polgárok személyes adatainak lakcímnnyilvántartását kezelő szerv, úti okmányok nyilvántartó szerve, bűnügyi nyilvántartó szerve szabálysértési nyilvántartás tekintetében is.

Már nagy tisztelettel és nagyon kíváncsian várjuk, hogy személy szerint ki lesz az az ember, akiben annyira megbízik a jelenlegi kormány, hogy ezt a nagy hatalmat rábízza. Egyéb következtetéseket is le lehet majd vonni belőle, hogy ki fog kit ellenőrizni most itt a következő időszakban. De azt gondoljuk, hogy ez minden határon túlmegegy.

Konkrét kérdésem lenne ezzel kapcsolatban. Az a Nemzeti Védelmi Szolgálat, amely a most létrehozandó NIBEK személyi állományát egyébként vizsgálni fogja, mégis hogy fér bele, hogy egyébként az a NIBEK, amit vizsgál az a szerv, az meg ennek a szervnek a teljes adatbázisába beletekinthet? Csak hogy egy kérdést föltegyek, de mindjárt ezer másikat is lehetne. Az azért viszonylag megnehezítheti a munkáját annak a belső elhárító szervnek, amelynek az adatbázisába az a szerv belenézhet, amelyiket ő vizsgál. Tudom, hogy a vezető engedélyéhez van kötve elvileg, vagy legalábbis valami ilyesmit olvastunk, de hát azért az is vajmi kevés, azt gondolom.

Ez a szerv, ez a NIBEK nem a SZEBEK megerősítése, ez egy minőségileg teljesen más történet. Ez gyakorlatilag ma egy ember kezébe adja a teljes informatikai hálózattal összekötött mindenféle adatot, ami egy állampolgárról előfordulhat, plusz kiegészítve a teljes titkos információgyűjtést, legyen az bírói engedélyhez kötött vagy csak előzeteshez való hozzáférés. Leállíthat nyomozásokat. Ha valamelyik titkosszolgálati szerv esetleg alkotmányos jogával élve, ne adj úristen, olyan ember után kezdene el kutakodni, aki után mondjuk a hatalom nem szeretné, akkor azt leállíthatja ez a szerv egyetlenegy beavatkozással, mondván, hogy párhuzamosság történik.

Nem fog tudni egyetlenegy titkosszolgálati szerv sem úgy dolgozni, még egyszer mondom, az alkotmánynak vagy - legyen január 1-jétől - az alaptörvénynek és a magyar

nemzetre felesküdvé pártatlanul úgy dolgozni, hogy ne legyen valaki fölötte, a saját szervétől idegen szerv, amely bele ne tudna kutakodni abba, hogy ő mit csinál, és olyan jogosítvánnyal rendelkezzen, hogy leállíthassa azt a nyomozást.

Már nem tudok mit mondani, mert tök fölösleges egyre súlyosabb szavakat mondani, meg egyébként is lassan tök fölösleges bármit mondani. Azt csak szeretnénk volna leszögezni, hogy azt gondoljuk, hogy ez minden indokolható központosítási és hatékonyságnövelő irányon egyébként meg azon jóval túlmutat, és nem igazán elfogadható.

A kérdésekre kérnék szépen választ.

Köszönöm szépen.

(Az ülés vezetését Csampa Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselő úr kimerítő és fantasztikus, ilyen vizionáló megfogalmazását, mert mást nem tudok fogalmazni, egyelőre még egy törvényről beszélünk. Most az, hogy jelen pillanatban hogyan és miként fog működni ez a szervezet, azt gondolom, hogy várjuk már meg a helyettes államtitkár úrnak vagy a miniszter úrnak a reflektálását az általános vita kapcsán is.

Tóth Gábor úrnak adnám meg a szót.

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csupán csak kicsit mókásan a bajuszom alatt, ami már éppen nincs, szeretném megjegyezni, hogy valószínűleg tisztelt képviselőtársam ifjú kora és a történelmi ismereteinek némi hiánya az, ami adott esetben ezeket a víziókat elővezeti. Ezek eddig is léteztek, csak éppen a III-as ügyosztályhoz és a Központi Bizottsághoz futottak be az akkori technikai és egyéb lehetőség keretein belül az információk emberekről, satöbbi, satöbbi. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol. - Dr. Harangozó Tamás: Legalább beismeri, hogy erről van szó.)* Bocsnat, most ezek törvényben lesznek szabályozva, hogy mit és hogyan tehetnek meg hatóságok, és mit nem tehetnek meg, és a párhuzamosságot valamilyen szinten kizárja. Én megértem azon élményeket, amiket ön valószínűsíthetően nem, óvodáskorú lehetett, hogy rólam jelentett a munkásör szomszédom, jelentett a postás, satöbbi, satöbbi. Tehát ismerem a történetet. Ez most egy hivatalos és törvényes keretekben rögzített dolgokat fog szabályozni „ki és mit tehet meg” címmel. Úgyhogy a magam részéről ennyiben szerettem volna...

Köszönöm szépen.

(Az ülés vezetését dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Az ülés vezetésének visszavétele után megadom a szót... *(Juhász Ferenc jelentkezik.)* Nem adom még meg a szót. A képviselők részéről még kérdések, hozzászólások hangoznak el. Juhász Ferenc képviselő úr következik. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilvánvalóan nagyon mást látunk a törvénytervezet szövegében és a mögötti szándékokban, az a baj, hogy amit itt Tóth Gábor képviselő úr mondott, Harangozó képviselő úr félelmeit tökéletesen igazolja és visszaigazolja.

Ha a Fidesz országgyűlési képviselői megkérdeznék a saját egykori képviselőtársaikat, hogy milyen energiát fordítottak arra, hogy a hatalommegosztás tekintetében egy demokratikus jogállamban milyen cölöpök leverése szükséges, hogy ha megkérdeznék arról, hogy a titkosszolgálatok feladat- és munkamegosztása tekintetében miért volt ez a szétválasztás, akkor egészen bizonyosan kapnának arra magyarázatot, hogy miért alakult ez történetileg az elmúlt 20 esztendőben másképp, mint ahogy az volt a pártállam időszakában,

és miért nem helyes, hogyha ugyanabba az irányba kezdünk el visszatérni, mint ahogy az a pártállam időszakában volt.

Kegyelmi értelemben sem rossz a törvénynek az időzítése, mert nyilvánvalóan akkor, amikor gazdasági értelemben nagyon-nagyon komoly gondjai vannak a kormánynak, aközben olyan hatalommegszilárdító lépéseket tesz, amelyek, azt gondolom, hogy azokat is aggasztják, akik egyébként konzervatív demokraták, egyszerűen azért, mert pontosan tudják, hogy minden egyes demokráciában a hatalom ellenőrzése fontos és szükséges, és ezt magára a hatalomra rábízni nem lehet.

Lemondtak a képviselőtársaim arról, hogy megpróbálják a kormányt ellenőrizni. Nagyon nagy baj. A kormánypártiaknak van erre igazából lehetősége. Az ellenzéki beszél össze-vissza, azt le lehet hülyézni, föl lehet jelenteni, meg sok mindent lehet csinálni, műveletlennek lehet tartani vagy felkészületlennek, de önkön borzasztó nagy teher van, mert egy olyan rendszert fognak kiépíteni, amelyet adott esetben 2-3 év múlva akár önkkel szemben is, már akkor ismételen nagyon erősen demokratákkal szemben is alkalmazni tudnak. Óriási veszélye van. Emiatt szeretném azt ajánlani önöknek, hogy mivel önök is nagy valószínűséggel úgy és akkor ismerték meg ezt a törvényjavaslatot, mint mi, legalább frakcióülésein beszéljessenek arról, hogy ez valóban helyes-e vagy sem.

Önmagában két döntő lépés szerepel benne, részint az Információs Hivatalnak a visszaintegrálása oda, ahova eredetileg való volt. Ez nyilvánvaló beismerése annak, hogy a korábbi döntésük téves volt. Emlékezzenek rá, hogy mit mondtak nekünk akkor, amikor mi ezt kritizáltuk, hogy ne kerüljön a külügyhöz. Egy év után nyilvánvalóvá vált, hogy a dolog nem működik, nem úgy működik, nem jól működik, vannak kommunikációs problémák.

A másik. Ha a legeslegjobb szándékot veszem alapul, nevezetesen, hogy tényleg nem akarnak semmi mást, csak egyfajta olyan elemző központot, amely a kormányzati döntéseket segíti, akkor is minimum annak a beismerése, hogy a Belügyminisztériumhoz túl sok szervezet, túl sok minden tartozik ahhoz, hogy ezt át lehessen látni, hogy a vezetőkön keresztül azokat a szükséges információkat be lehessen gyűjteni, amelyek most szükségesek.

Az erre ilyen felhatalmazással létrehozott szervezet, azt kell mondanom, hogy alapjaiban veszélyezteteti egyébként a személyes szabadságjogokat, és mielőtt a szívükhöz kapnak, gondoljanak bele abba, hogy egyszer majd önök is lesznek más állapotban. Nem jó az, hogy ha tobzódik. Egyébként egyes szervezeteknek meg természetükből fakadó igénye van arra vonatkozóan, hogy mindenhol, mindenkor befolyásolhasson, belenézhessen, alakíthasson, sokkal jobb az, hogy ha egyébként a választóinak felelősséggel tartozó politikusok azok, akik ezt valamilyen módon kontrollálják, önöké a kontrollszerep. Ha önök ezt támogatják, akkor hajrá, értsék meg, hogy a benne lévő veszélyek miatt ezt józanul támogatni erről az oldalról biztosan nem lehet.

Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e további kérdés, hozzászólás. Kérdezem a helyettes államtitkár asszonyt, hogy kíván-e néhány mondatban reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. A védett személlyel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy gyakorlati tapasztalatok alapján kerül sor arra, hogy ne kelljen, ne legyen kötelező harmincnaponként jelentésszerűen, mindenre kiterjedően felülvizsgálni azt, hogy a védettség indoka fennáll vagy nem. Tehát ez nyilvánvaló, hogy ugyanakkor folyamatosan érzékelik azt a védelmet ellátók, hogy szükség van-e erre a továbbiakban vagy nem. Tehát ez egy fölösleges adminisztratív lépéstől mentené meg a végrehajtókat.

A Terrorelhárítási Központ a megalakulásakor az Alkotmányvédelmi Hivataltól vett át a terrorizmussal kapcsolatos néhány olyan feladatot, amely egy előzetes kutató, szűrő tevékenység szükségszerűségét hozta, aminek a végrehajtása keretében titkos információgyűjtésre nem volt meg a törvényi lába. Mindössze erről szól ennek a kiterjesztése.

Köszönöm szépen.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki a T/5004. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 14. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 3. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1. A bizottság támogatta az általános vitára való alkalmasságot.

Tisztelt Bizottság! Javaslom, hogy ajánlásunkat szintén szóban terjesszük elő a plenáris ülésen. Kérdezem, hogy ki vállalja, hogy előadja a bizottságunk ajánlását. *(Jelzésre:)* Földi László képviselő úr vállalja. Kérdezem, hogy kisebbségi vélemény van-e. *(Nincs jelzés.)* Nincs kisebbségi vélemény elmondására igény a plenáris ülésen.

Köszönöm az előterjesztőknek a megjelenést. A napirendi pontot lezárom.

Egyes törvények alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5001. szám) (Általános vita)

Rátérünk 7. napirendi pontunkra, az egyes törvények alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló T/5001. számú törvényjavaslat általános vitájára.

Tisztelettel köszöntöm körünkben dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár urat a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból, és fel is kérem egyben, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslat honvédelmi és rendészeti vonatkozásait.

Helyettes államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

Dr. Gáva Krisztián szóbeli előterjesztése

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Üdvözlöm a bizottság tagjait.

Röviden, a törvényjavaslat benyújtására azért került sor, hogy a hatályos törvényeinket összhangba hozzuk az alaptörvénnyel. *(Dr. Harangozó Tamás távozik az ülésről.)* Ez az előttiünk fekvő javaslatban számos törvényt jelent, az esetek többségében, azt tudom mondani, hogy 90 százalékban ez egy technikai átvezetés, például a Magyar Köztársaság kifejezésnek az átvezetése Magyarországra, illetve az alkotmány rendelkezéseire való utalás, az alkotmány szónak a megjelenése, lecserélése az alaptörvényre. Mondjuk ez teszi ki a legjelentősebb részét a törvényjavaslatnak.

Ennek kapcsán számos törvény megnyitásra kerül, amelynek kapcsán bizonyos tartalmi módosítások is belekerültek a javaslatba. Így a bizottság hatáskörébe tartozó törvények kapcsán is vannak bizonyos tartalmi változások ezeken a technikaiakon túl.

Kiemelném ezek közül, bár önmagában nem a bizottság hatáskörébe tartozik, hogyha azt mondom, hogy a temetőkről szóló törvény módosítása, ugyanakkor tartalmában ez a hősi temetőkre, hősi temetési helyekre vonatkozó újfajta, egységes szabályozást alkot, ami nyilvánvalóan a bizottság számára már érdekes lehet.

Említeném még bizonyos tartalmi szabályoknak a módosítását a honvédelemről szóló törvényben, illetőleg a harmadik kör, ami szintén érdekelheti a bizottságot, a külföldre utazásról szóló törvény módosítása, itt az útlevélkiadásra vonatkozó gyorsított eljárás megjelenése, illetőleg a szolgálati útlevéllel kapcsolatos pontosítások jelennek meg a törvényjavaslatban.

Ha ezekkel kapcsolatosan bármelyikről konkrét kérdés van, akkor tekintve, hogy ezt az érintett tárcákkal közösen dolgoztuk ki, szakmailag erre a Honvédelmi Minisztérium, illetőleg a Belügyminisztérium munkatársai tudnak pontos választ adni.

Kérem a bizottságot, hogy általános vitára javasolja a törvényjavaslatot az Országgyűlés számára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Juhász Ferenc képviselő úrnak adom meg a szót a bizottsági vitában.

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarok visszaélni a türelmével, bár erről is lehetne nagyon sok mindent mondani. Generálisan szeretném jelezni, hogy mivel az alaptörvény egészének tartalmával, megfogalmazásával nem értettünk egyet, nyilvánvaló, hogy annak pontosításait és az abból eredő átvezetéseket sem fogjuk támogatni.

Azért egy ponton mint kis színest az előterjesztő megjegyezte a hősi temetővel és hadisírokkal kapcsolatosan, hogy azt is szabályozza. Csak megjegyzem, hogy éppen most szüntette meg a Honvédelmi Minisztérium azt az intézményét pénzhiány miatt, amely ezt egyébként ellátta volna és ezt a feladatot végrehajtotta volna. Jogilag már lehet, hogy rendben leszünk, egyébiránt meg a dolog nem működik.

Köszönöm.

ELNÖK: Erre való reagálásra megkérdezem helyettes államtitkár urat, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Dankó István helyettes államtitkár úr a HM részéről, parancsoljon!

DR. DANKÓ ISTVÁN helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm. Csak Juhász Ferenc képviselő úrnak válaszolnék. Igen, a korábbi formájában a miniszter úr megszüntette ezt a szervezetet, de változatlan feladatrendszerrel egy kisebb létszámú szervezet vette át ezt a funkciót.

Szavazás

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni, kérdést feltenni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben ilyen nincs, kérdezem önöket, hogy ki az, aki a T/5001. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 14. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 2. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1. A Honvédelmi és rendészeti bizottság általános vitára alkalmasnak találta.

Tisztelt Bizottság! Szintén ajánlásunkat szóban javaslom előterjeszteni. Kérdezem, hogy ki vállalja a plenáris ülésen előadja a bizottságunk ajánlását. *(Jelzésre:)* Csampa Zsolt alelnök úr a bizottság előadója.

Köszönjük az előterjesztőknek a megjelenést, a napirendi pontot lezárom.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5000. szám) (Általános vita)

Rátérünk 8. napirendi pontunkra, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló T/5000. számú törvényjavaslat általános vitája.

Tisztelettel köszöntöm körünkben Bernáth Ildikó fogyatékosügyügyi miniszteri biztost a Nemzeti Erőforrás Minisztériumból és munkatársait, Hulák Zsuzsanna főosztályvezetőt, Bódiné Pajer Mariann főreferenst, Andráczi-Tóth Veronika főosztályvezető asszonyt és Kása Karolina főosztályvezető asszonyt.

Elsőként tisztelettel megkérném a miniszteri biztos asszonyt, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslatot, ezt követően következnek a bizottság tagjainak hozzászólásai, kérdései. Parancsoljon, öné a szó.

Bernáth Ildikó szóbeli előterjesztése

BERNÁTH ILDIKÓ fogyatékosügyei miniszteri biztos: Köszönöm, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság elnökét és tagjait, az érdeklődőket és a minisztériumok munkatársait.

A benyújtott törvényjavaslat három részre tagolható. Az első, ami gondolom, a legnagyobb érdeklődésre tarthat számot, legalábbis ebben a bizottságban, az a rokkantsági nyugellátással kapcsolatos intézmény átalakítása, amely meglehetősen széles körben érinti az embereket. Erről beszélünk mi a Nemzeti Erőforrás Minisztérium képviselőjében. A szociális törvényt is módosítja a benyújtott törvényjavaslat, amely szintén a NEFMI feladat- és hatásköre, és van egy része, ami a munkavédelemmel kapcsolatos módosítást tartalmazza. Amennyiben erre is igényt tart a bizottság, akkor ezzel kapcsolatban az OMMF képviselőjében itt lévő kolléga fogja elmondani röviden a törvényjavaslatban foglaltakat.

Visszatérve a rokkantsági nyugellátással kapcsolatos intézményrendszer átalakítására, amelyet T/5000. szám alatt nyújtott be a kormány, és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szól.

A benyújtott törvényjavaslatnak az a célja, hogy a jelenlegi rendkívül szerteágazó, bürokratikus, olykor követhetetlen és esetenként pazarló rokkantsági nyugellátást átalakítsa oly módon, hogy az átlátható, mindenki számára követhető legyen, hiszen ma több mint 900 ezer ember kap hazánkban rokkantsági nyugellátást, illetve ahhoz kapcsolódó nyugdíjszerű ellátást. Ennek az ellátási rendszernek az a problémája, hogy hosszú-hosszú évek óta görget maga előtt olyan problémákat, amelyeket ez ideig nem vagy csak kevés sikerrel sikerült megoldani. Ugyanis azok az ellátások, amelyekben az ilyen címen rokkantsági nyugellátást vagy nyugdíjszerű ellátást élvező emberek részesülnek, gyakorlatilag nem ösztönzi őket arra, hogy a megmaradt, megtartott munkaképességüknek megfelelő munkát végezzenek, még akkor sem, hogyha a rehabilitációs járadék bevezetésével az előző kormány erre kísérletet tett.

A javaslat bemutatja, hogy hogyan alakul át az ellátás. Az eddigi mintegy hét jogcím helyett összesen a rokkantsági ellátás egyetlen címen, rokkantsági ellátás címen kerül folyósításra, míg azok, akiknek a megmaradt munkavégző képessége vagy az egészségi állapota olyan mértékű, hogy dolgozhat, az orvos szakértői bizottság megállapítása alapján természetesen, ők pedig rehabilitációs ellátásban fognak részesülni. Ez utóbbi ellátást addig kapja az érintett, ameddig munkába nem áll, illetve ennek maximális időtartama három év.

A rokkantsági ellátás természetesen szintén az egészségi állapothoz kötött. Nem a papírok alapján állapítják meg az egészségi állapotát az érintettnek, hanem szintén az orvos szakértői bizottság fogja eldönteni, hogy valakinek az állapota olyan, hogy rokkantsági ellátásban kell részesíteni. Amennyiben ez a döntés születik, mindazok ellátása, akik ma az ellátási rendszerben jelen vannak és ellátásban részesülnek, és a szakértői bizottság megállapítása szerint az ő állapotuk továbbra is erre ad okot, ellátásuk nem fog változni. Ugyanúgy rokkantsági ellátásban fognak részesülni, mint ez ideig, csak nem rokkantsági nyugdíjat, hanem rokkantsági ellátást kapnak, amelynek az összege változatlan, és ugyanúgy az ellátás összege a nyugellátás összegének emelésével egyidejűleg fog emelkedni.

Mindazok a hírek, amelyek ez ideig a sajtóban, itt, ott, amott megjelentek, hogy megszűnik, és elveszik a rokkantnyugdíjat a rokkantnyugdíjasoktól, egész egyszerűen nem igazak. A törvény átmeneti rendelkezésekről szóló része részletesen szabályozza az ellátási rendszernek ezt az átalakítását.

Akik pedig rehabilitációs ellátásban fognak részesülni, a számukra az ellátás összege abban az esetben, hogyha az illető a jelenlegi ellátási rendszerben már jelen volt, az ő ellátása fix összegű lesz, ami 57 ezer forint/hó, egészen addig, amíg munkába nem áll. Amennyiben munkában áll, akkor ez az ellátás megszűnik, és értelemszerűen munkából származó jövedelemmel fog rendelkezni.

A rehabilitációs ellátás időbeli korlátja, mint említettem, maximum három év lehet. Természetesen ez esetben is történhet állapotromlás, mert nincs senki sem biztosítva arról, hogy az eltelt évek alatt - akár egy év alatt vagy fél év alatt is - az állapotában rosszabbodás következhet be, ebben az esetben ismételten az orvos szakértői bizottság fogja megállapítani a bekövetkezett állapotromlást, és ha úgy ítéli meg, akkor rokkantsági ellátásban fog részesülni.

Röviden ezek azok az általános szabályok vagy alapelvek, amelyek a törvényjavaslatban végigvonulnak. Ez értelemszerűen vonatkozik a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjaira, és vonatkozik a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvényben említettekre is, azzal a különbséggel, hogy a kivételek közé az általános szabályok szerint, aki nyugdíjkorhatár előtt 5 évvel áll, órá a változások úgy vonatkoznak, hogy csak az ellátás neve fog megváltozni, tehát nem rokkantsági nyugdíjat kap január 1-jét követően, hanem rokkantsági ellátást a vonatkozó törvény szerint, amelyet az előbb említettem. Itt a honvédek esetében, illetve az ebbe a körbe tartozók esetében ez az öregségi nyugdíj, ahogy népszerű néven nevezik, 57. életévük betöltését követően megilleti az érintetteket.

Röviden ennyit kívántam mondani, de természetesen akár a támogatással, akár a korai, illetve a szolgálati nyugdíjjal összefüggésben a mellettem ülő kolleganők készséggel kiegészítik az általam elmondottakat.

Szavazás

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszteri biztos asszonynak az előterjesztését, illetve a szöveges bevezetését. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki kérdést kíván feltenni vagy hozzászólni szeretne. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben ilyen nincs, akkor az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem önöket, hogy ki az, aki a T/5000. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* 13. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 2. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1. Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottság a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találta.

Tisztelt Bizottság! Ebben az esetben is javaslom, hogy a plenáris ülésen bizottságunk ajánlását szóban terjesszük elő. Javaslom Földi László képviselő urat, illetve ennek a bizottsági ajánlásnak az elmondására Földi László képviselő urat kérném. Amennyiben nincs más javaslat. Kérdezem, hogy kisebbségi vélemény elmondására van-e igény. *(Nincs jelzés.)* Nincs rá igény.

Köszönöm az előterjesztőknek a megjelenést.

A napirendi pontot azzal együtt lezárom, hogy napirendjeink végére értünk, és talán másfél éves közös munkánk egyik leghosszabb, négyórás, egy szünettel megtartott bizottsági ülésén a munkájukat megköszönjem, és további szép napot kívánjak mindannyiuk számára.

Köszönöm szépen. *(Bernáth Ildikó: Köszönjük, elnök úr. Viszontlátásra!)*

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 58 perc)

Csampa Zsolt
a bizottság alelnöke

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika